Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten-Distrikten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de staffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.

*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

De Zuid-Afrikaan.

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town every Monday and Thursday Morning and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: In Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by wayof Supplement to the Thursday's Paper is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

*** Single Paper 8 pence.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. W. P. R. Dixon, Bloemfontein, De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. P. H. Ley, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. T. Bedford, Jr. Colesberg; De Hr. D. Blanckenberg, Cradock; De Hr. F. A. Summer, George; De Hr. Jan de Villiers, Graaff-Reinet; De Hr. L. H. Beil, Hottentots Holland; De Hr. D. A. de Villiers, Paarl; De Hr. R. Cardinal, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ———, Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; De Hr. J. B. Auret, Richmond; De Hr. J. M. van den Berg, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Addey, Wagenmakersvallei, achter Paarl; De Hr. P. G. Meiring, Worcester.

DEEL XX. MAANDAG DEN 26 NOVEMBER 1849. No. 1461.

25ste Verjaring.

VAN DE SCHOTSCHE KERK.

DE Jaarlyksche Vergadering van het Schotsche Kerk Zendeling Genootschap zal gehouden worden op **Heden.** (MAANDAG) AVOND, 26 dezer, zynde de 25ste verjaring van de grondlegging der Kerk.

Een Rapport, eene korte opgaaf bevattende van den voortgang der Kerk en Zendeling, zal gelezen worden, waarna verscheidene Leeraren en anderen de Vergadering toespreken zullen. De Stoel zal te ½ voor 7 uren aanwaard, en de verrigtingen zullen deels in de Hollandsche taal voortgezet worden. Eene Collecte zal gedaan worden ten behoeve van het fonds.

ADVERTENTIE.

DE Ondergeteekende uit Engeland terug gekeerd zynde, en vernemende dat sekere geruchten, nadeelig voor de belangen van de firma van VAN DER BYL & Co. in omloop zyn, berigt by deze zyne talryke Klanten en het Publiek, dat zyne gevoelens overeenkomen met die van het Anti-Bandieten Genootschap, en dat door zyne firma niets zal worden gedaan, strydig met de belangen zyner mede-kolonisten.

P. G. VAN DER BYL.

Kaapstad, 22 Nov. 1849.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE Ondergeteekende Paardenvallei (Somerset West) verlaten hebbende, zal dien verkoopen op gemelde Plaats op

MAANDAG den 3 DECEMBER aanst.

50 Uitmuntende Trekossen, Trek- en Rypaarden, Wagens Karren, Ploegen, Tuigen, Jukken, Stroppen, Riemen, enz. en wat verder te koop zal worden aangeboden.

STEPHEN HACK.

De heer J. Wege, Vendu-Adm.

Terzelfder tyd zullen stellig worden verkocht,

Een Haver-myt, de opbrengst van 25 mudden zaad.
Een Rog-myt, de opbrengst van 11 mudden zaad.
De staande Koorn-oogst op de Plaats.
500 Merino Hamels.
30 Opregte en half-opregte Merries gedekt door Rococo.
Een opregte jonge Hengst uit Georgian, de moer van Sir Hercules.
Eenige goedgeteekende 2 en 3 jarige Hengsten en jonge Muil-Ezels.
25 Fraaye Koeijen, melkgevende en bezet, en vele andere artikelen, te veel om te melden.

JACS. WEGE, Vendu-Adm.

OP ZATURDAG, den 1sten DECEMBER aanstaande, TEN 11 URE, zullen op de Verkooping van den Heer L. P. CAUVIN worden verkocht, voor rekening van den Insolventen Boedel van A. & J. TAYLOR.

1. Een stuk Gronds te Papendorp, naby het strand, groot omtrent 150 kwadraat roeden, zynde Perceel No. 268, van de Gouvernements Land Verkoopingen, en No. 14 van de Papendorp Erven. Voorwaarden, drie maanden Crediet met Transport by betaling.
2 Een Gouden Dames Horologie.
3. Eenige Uitstaande Schulden, een lyst van welke te zien zal zyn aan het Kantoor van den Insolventen Tak der Executeurs Kamer.

F. G. WATERMEYER, voor Curatoren.

21 Nov. 1849.

Mutueele Levens Assurantie.

VAN DE

KAAP DE GOEDE HOOP,

Opgerigt den 27sten Mei 1845,

GEACCUMULEERD FONDS, OP DEN 30 JUNY 1849

£ 20.494 17 8.

STAAT van den voortgang der Maatschappy, op den 31sten Mei in elk jaar, sedert den aanvang,

Jaar		£	s	d.
1846.	Geaccumuleerd Fonds.	4,214	0	0
1847.	.. ..	6 903	0	0
1848.	.. ..	11,875	0	0
1849.	.. ..	19,116	15	6

N.B. Eene verdeeling van voordeelen onder de Leden zal plaats vinden gedurende het jaar 1850.

E. THOMPSON. Sec.

AAN KARWEYERS.

BERIGT.

NADEMAAL zekere Karweyers die Graas-Licentien hebben, verleend door den Ondergeteekende op zyne plaatsen genaamd *Montagus Gift, Grassy Park, Olieboom en Zeekoe Vallei*, zonder zyn weten of toestemming geaccordeerd hebben met den heer MOSTERT om vrachten naar het Marine Departement te vervoeren,—geeft hy by deze kennis, dat de Licentien van zoodanige personen van heden af vernietigd zyn, en dat hun vee dadelyk geschut zal worden; en geene Licentien zullen ooit weder door den Ondergeteekende aan hen verleend worden.

JACOB H. DREYER.

Zeekoe Vallei, 20 Nov. 1849.

PUBLIEKE VERKOOPING

Met Ruim Strykgeld en Bonus.

DE Ondergeteekende, zal publiek aan den hoogsten Bieder doen verkoopen,

OP DINGSDAG,

Den 11den DECEMBER aanstaande,

TEN 10 URE PRECIES,

zyne welbekende Plaats genaamd

"Rheeboks Dam,"

gelegen aan PAARDENBERG, omtrent een half uur rydens van het Dorp Malmesbury, groot 283 morgen en 306 kwadraat roeden.

Dezelve kan aanbevolen worden als eene goede *Koornplaats*, en levert ook goede *Wyn* op. De *Wyngeerd* kan vergroot en de Wyn aldaar geperst kan altyd met succes verkocht worden aan buuren en anderen die dezelve weghalen.

Te gelyker tyd zullen worden verkocht.

Een Wagen,
Eenige Paarden, en
Aanteel Vee.

Ook eenig HUISRAAD, en wat verder op den dag der verkooping zal worden aangeboden.

M. G. MARÉE.

De Heer J. G. Steytler, Gz., Afslager.

GESTOLEN.

VAN de Plaats LICHTENBURG, op gisteren avond, een Vos Ruin Paard, met twee witte Achterpooten, een zwarte plek boven de linker heup, en van ordinaire grootte. Eenig persoon narigt gevende, ter bovengemelde plaatse, leidende tot ontdekking van Paard en Dief, zal goed beloond worden.

J. W. ROHLANDT.

24 November, 1849.

TE HUUR.

DE Ondergeteekende heeft eenige ruime Kamers te Huur,

N. H. MARAIS.

Loopstraat, 1 Huis van de Dorpstraat.

Nieuwe Goederen.

PRINCE, COLLISON & Co.

LANDEN UIT DE "GLORIANA."

GOUD-END Hemdelinnen, Punjums, Bedlinnen, Baftas, Salempores, Jaquards, Chambrays, Voerchits, gekleurd en zwart.

WITTE EN ZELF-KLEUR Moleskin, 4-4 en Militaire Duck, Zeil, gebleekte en ongebleekte Drilling, Beddetyk.

TJAALS, Doekjes, Sjerpen, Zakdoeken, Satynen Halsdoeken, zwarte Brussels, Kraagjes, Kant, Puntjes.

PLUNJE en Kousenwaren in groote verscheidenheid.

LAKEN, Gossamer en fluwelen Petten.

KRALEN, Tambour vereischten, witte, zwarte en alle kleur Garen, Speiden, Naalden, enz.

HOLLANDSCHE KOMBAARZEN, Katoenen Kombaarzen, Dekens, ruige Dekens, Loodslaken, gegemengde Doeskin, breed Laken.

MUSKETTEN en Boeren Geweren.

BEESTLOOP GEWEREN met stinkhouten Laden.

VERREKYKERS, Perspectiven, Brillen, Kleedkistjes, Werkdoosjes, vergulde Oorringen, Kammen, enz.

TAFELMESSEN en Vorken, B.M. Eetlepels, Zakmessen, Pennemessen, Seharen.

VYLEN en Raspen, Handzagen, Boren, Frikboren, Omslagen en Boren, yzeren Vorken, yzeren en tinnen Ketels,

GROENE en BLAAUWE VERW.

Handelmaatschappy, 21 November 1849.

NIEUWE ZOMER GOEDEREN.

McDONALD, BUSK & Co.

Landen nu ex "GLORIANA" van London,

EEN uitgebreide faktuur fancy en Stapel Manufacturen, waaronder:—

VOERCHITS en Zomer PRINTS
GINGHAM en fancy GERUIT
HEMDENLINNEN Longcloths en BEDLINNEN
MOLESKIN, DRABBET
HOLLAND en Silecias, rol VOERINGLINNEN
FLENNEL, BAAI en Flushing
LAKEN, DOESKIN en BUCKSKIN
KASSIMIER, Cassinet en Merino Stoffe voor Rokken
KOUSENWAREN, HANDSCHOENEN, KRUIS BANDEN, enz.
MUSLIN, in gekleurd, wit en fancy
Geruite en effen en fancy ORLEANS
KRAAGJES, KANT in groote verscheidenheid, BLOND
BOUCHE, Puffing, GEMPJES Omboordsel
KLEED BELEGSEL, BREIDING
HALSDOEKJES, 4-4 Wollen en Fancy TJAALS
MODEKRAMERY, dames en meisjes HOEDJES
Jongens STROOHOEDEN, PETTEN, enz.
KLEEDEN, in Tarlatan, Barrage, Muslin, enz.
Mans, dames, meisjes en kinder SCHOENEN en LAARZEN
TOILET KLEEDEN en SPREYEN
Lawn, Keemrik en Muslin DOEKEN
ZEIL, DUCK en GRAANZAKKEN
KANDYSUIKER.

McDONALD, BUSK & Co.

Versche Thee.

De Ondergeteekenden landenden nu ex *Victoria*,

Knopjes en Oranje Pekoe Thee.

VAN eene uitmuntende hoedanigheid, in gematte pakjes van 10 en 40 ettiles, welke zy te koop aanbieden tegen verminderde pryzen.

JAMIESON & Co.

SIMONSTAD.

EENE nadere Verkooping van beschadigde JAVA KOFFY en SUIKER, geland van de Hollandsche bark *Kolonel Koopman*, zal in de Simonstad worden gehouden,

Op VRYDAG den 30 NOVEMBER 1849,

ten 11 uren A.M. alsmede van afgekeurde *Masten, Sparren, Zeilen, Tuig, oud Koper*, enz. behoorende aan gemeld Vaartuig; *alles voor rekening van wien het zoude mogen aangaan.*

O. J. TRUTER.

HOLLANDSCHE GOEDEREN,

Ex JOHANNA CORNELIA.

THOMSON, WATSON & Co. verwachten dagelyks per bovengemeld Schip,

ZOETEMELKSCHE KAAS
EDAMMER KAAS
PAARL GORT
WESTPHAALSCHE HAMMEN
STYFSEL
KANDY SUIKER
GEBROKEN EN HOEDSUIKER
SIROOP IN KANNEN
SPENGLERS JENEVER
GEKOOKTE LYNOLIE
RAAPOLIE.

13 Heerengracht, 24 Nov. 1849.

WOL! WOL!

DE Ondergeteekende zal koopen of liberale voorschotten doen op Wol, te worden geconsigneerd aan zyn Kantoor in London.

ERNST LANDSBERG

BINNEN-VERKOOPING.

OP MORGEN,

(DINGSDAG) DEN 27ste DEZER,

ZAL eene uitgebreide BINNEN-VERKOOPING gehouden worden aan de Vendukamers van den Heer JONES, van eene groote verscheidenheid

Fyne en Fancy Zomer Goederen,

BESTAANDE IN:—

Dames Kleeden, Hoedjes, Muslin Kraagjes, Ryhemdjes, Chemisettes, Zyden en Satynen Tjaals en Doeken, Groe de Naples, Linten, opgemaakte Mutsen, Brides, Bloemen, enz. enz.

Elk Artikel zal stellig zonder Reserve worden verkocht.

HAMILTON ROSS & Co.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN VASTGOED,

IN DE KAAPSTAD,

OP VRYDAG,

Den 15 Dec. 1849, ten 10 ure precies.

DE Ondergeteekende voornemens zynde van woning te veranderen, zal op bovengemelden dag publiek doen verkoopen zyn HUIS en ERF, gelegen in de Langestraat, hoek van de Langemarktstraat. Het Eigedom is te wel bekend om eenige byzondere aanbeveling te vereischen, en door dezelfs centraalen stand is het byzonder geschikt voor den grooten en kleinen handel.

Het Eigendom is intusschen uit de hand te koop, of te huur onder kontrakt.

W. F. J. VON LUDWIG.

PUBLIEKE VERKOOPING.

In den Insolventen Boedel van JACOBUS JOHANNES SNIJBE, van *De Vos Fontein*, naby Stikland.

OP WOENSDAG, den 28 dezer, ten 10 ure, 's morgens, zal worden verkocht, ter plaatse van den Insolvent, het volgende levende Vee, enz. enz. te weten:—

23 Vette Ossen, waaronder twee gedresseerde spannen,
4 Koeijen en 1 Kalf,
25 Vette Schapen en Bokken,
2 Uitmuntende Ry en Trekpaarden,
Haver myt inhoudende 14 mudden Zaad,
Gaist „ „ 1½ „
Rog „ „ 1½ „

A. P. J. VAN DER POEL, Prov. Curator.

Kaapstad, 24 Nov. 1849.

PUBLIEKE VERKOOPING,

Van uitmuntende Slagt, Trek en Jonge Ossen, waaronder verscheidene kleurspannen.

OP de Verkooping, te worden gehouden op den 3 December aanst., ter plaatse van Mejufv. de Weduwe DAVID DU PLESSIS, aan "Visserdrift," gelegen aan de Breedevivier, dit Distrikt, zullen mede worden verkocht, en dat wel *zonder de minste reserve*, 230 uitmuntende Slagt, Trek en Jonge Ossen, uit de Binnenlanden opgebragt door den Heer HENDRIK OLWAGE, den alombekenden vermaarden handelaar, in alle soorten van groot en klein Vee.

LINDENBERG & LAGUERENNE, Afslagers.

Vendu Kantoor Worcester, 19 Nov. 1849.

80 *Groote en vette Slagtossen, en*
25 *Dito Koeijen.*

OP DONDERDAG nen 29 November ten 10 ure precies, zal de Ondergeteekende per publieke vendutie doen verkoopen, aan Zoutrivier, bovengemeld getal groote vette Slagtossen en Koeijen.

En op Maandag, den 3de December,

Zullen worden verkocht ter plaatse van den Heer NIC. LINDER, Langefontein, Groenekloof,

230 Trekossen
31 Trek en Aanteel Koeijen
14 Kweenen
600 Vette Hamels
500 Kapater Bokken, en
6 Jonge Rypaarden en Merries.

Onder de Trekossen zyn eenige kleurspannen; en al het Vee is door den eigenaar opgebragt uit Namaqualand.

Olifantsrivier, 9 November 1849.

L. LEYGONIE.

De Heeren BLORE & BARTMAN, Afslagers.

110 *Uitmuntend vette, zware en groote Slagtossen en Koeijen, waaronder twee fraaije kleurspannen,*
400 *fraaije Schapen, 3 en 4 jaren oud, en*
10 *zeer goede Ry- en Trekpaarden.*

OP WOENSDAG den 28 dezer, zal de Ondergeteekende laten verkoopen, op de plaats van den heer JAN DE WAAL, Sassenburg, bovengem. getal Ossen, Schapen en Paarden, welke stellig present zullen zyn en niet uit hand worden verkocht.

J. J. TURPIN.

20 Nov. 1849.

De Heer J. Wege, Adm.

HET behaagde den alwyzen God, om op gisteren ons teerbeminde jongste Dochtertje JOHANNA CORNELIA JACOBA, oud 1 Jaar, 4 maanden en 11 dagen, en heden ons laatste en oudste Dochtertje, SUSANNA FRANCINA, oud cirka Vyf jaren, tot zich te nemen.

J. LEIBBRANDT, Sz.
J. C. J. LEIBBRANDT, geb. BRESLER.

23 Nov., 1849.

ANTI-BANDIETEN ASSOCIATIE.

Dingsdag, den 20 November 1849.

Eene communicatie werd gelezen van de Associatie van Hottentots Holland, de Kaapstads Associatie radende een plan te beramen om menschen in de buitendistrikten beter onderrigt te houden van wat er wezenlyk omgaat, en hen op hunne hoede te stellen tegen de pogingen die er aangewend worden om hen te misleiden.

Twee brieven werden gelezen van den 16 en 17 dezer, van den heer Wathen, de een verklarende dat hy de uiterste maatregelen van de Associatie afkeurt, en als lid voor dezelve bedankt, en de andere, dat hy zich niet veraetten zal tegen de resolutien genomen door zoo groot eene meerderheid van het publiek. Er ontstond hierover een algemeen gelach, waarop de heer Fairbairn aanmerkte, dat hy uit de brieven verstond, dat ofschoon hy met de publieke stem zich niet vereenigde, hy nogtans zich aan dezelve onderwierp. Deze handelwyze is open voor eenig eerlyk man. De Hertog van Wellington heeft zulks ook gedaan, ten tyde van de Katholyke Emancipatie in Engeland, waar hy tegen was; doch toen hy vond dat de groote hoop van het volk er voor was, heeft hy toegegeven. (Gejuich.)

Vervolgens kwam er een brief van den heer Volsteedt, meldende dat hy nader vernomen had aangaande den verkoop van voeder door den heer Gie aan het Commissariaat Departement, waarvan hy de vorige week kennis had gegeven, dat het niet een verkoop was, maar eene aflevering, overeenkomstig een vroeger aangegaan kontrakt.

Een tender door den heer Gie ingezonden, en door den heer Dunn van het Commissariaat als aangenomen geteekend, gedateerd den 20 February, werd ingeleverd. Dezelve bepaalt dat de heer Gie aanneemt in drie maanden tyds van dien datum te leveren, 200,000 ponden garst tegen 4s. en 3d. per 100 ponden, en 180,000 ponden haver tegen 5s. en 8d. per 100 ponden.

De heer R. Solomon zeide dat hy een uitleg gekregen had van den heer Gie, die meldde dat, daar de bedoelde artikelen destyds duur waren, hy gevraagd had om uitstel om de overeengekomene kwantiteit vol te maken by gelegenheid; dat hem dat was vergund, en dat, het Commissariaat thans in verlegenheid zynde, hem ter vervulling van die overeenkomst aan opgeroepen, en dat hy meende verbonden te zyn deze overeenkomst natekomen. Hy (de heer Solomon) dacht dat (ingeval de heer Gie de waarheid gesproken had) het niet meer dan billyk was dat de bedoelde artikelen werden geleverd.

Dit verwekte eenige discussie; de heeren Law, De Kock, Sutherland en inderdaad de geheele vergadering, die hare vereenstemming met deze heeren door luide toejuiching betoonde, den uitleg als zeer onvoldoende beschouwende. De heer De Kock zeide dat als zulke verontschuldigingen werden aangenomen, de Gelofte geheel en al een kluchtspel zoude worden. De heer Sutherland meldde eenige byzonderheden aangaande een voorstel door den heer Gie aan hem gemaakt om al het voeder, enz. intekoopen, om te verhoeden dat hetzelve in de handen van het Commissariaat kwam, waarin hy toestemde, daar hy alles wilde doen om te verhoeden dat het Gouvernement voorzien werd. Hy had nooit weder iets hieraan vernomen, doch natuurlyk zou hy thans niets meer er aan willen hooren, nadat de heer Gie gedaan had hetgeen hy vroeger zoo begeerig scheen voor te komen. Hy wist ook zeer goed, dat de heer Gie nooit van eenige andere dan eene voordelyke overeenkomst met het Commissariaat gesproken had, en waaraan volstrekt geen boete verbonden was.

De heer Fairbairn beweerde, dat dezelfde reden die de Heeren Cairncross en De Wet bewogen om hunne kontrakten op te geven, ook by den heer Gie ingang hadden moeten vinden. Indien het Gouvernement eerlyk handelde met het publiek, dan zou geen mensch geregtvaardigd wezen een kontrakt, al ware het met geene sterkere banden dan die van eer en goede trouw gebonden, te verbreken. Doch nadat de kontrakten zyn aangegaan, heeft de gesteldheid van het Gouvernement en het publiek eene andere gedaante aangenomen.—Het Gouvernement was thans een bandieten Gouvernement en het publiek kan hetzelve de schandelykste verbreking van goede trouw verwyten. Als eene zaak van eer en van geeten beschouwden de gemelde Heeren, dat zy van hunne kontrakten waren ontslagen, in welk gevoelen zy door het ganische publiek worden geruggesteund. De heer Gie was in nog voordeeliger omstandigheden geplaatst, want er was geene boeten aan verbonden. Hy zag dus volstrekt geene verontschuldiging voor dien persoon, en hy beschouwde zyne weigering als eene stellige overtreding van de pledge. (Gejuich.)

De zaak van den heer Whiley, van wien het gerapporteerd was brood aan de soldaten verkocht te hebben, werd vervolgens voorgebragt. Verklaringen van de Heeren Faure, Decker, Kemp en Jackson werden gelezen, de waarheid van het rapport stavende. De zaak werd toen aan het Publiek overgelaten.

De Heer Morgan zeide vervolgens. Ofschoon ik de byeenkomsten van de Associatie tamelyk geregeld heb bygewoond, heb ik gedurende eenige weken geen in het opgloopend deel genomen in de byeenkomsten van deze Associatie.—Hiervoor had ik twee redenen: Vooreerst had ik niets tegen te gaan, alles ging zoo goed en naar myn zin; en ten tweede, is hetgeen ik zou hebben kunnen zeggen veel beter door anderen gezegd geworden. Het schynt echter, dat als men niet nu en dan voorwaarts komt, om zyne gevoelens te uiten, men verdacht gehouden wordt, van de Associatie den rug te hebben toegedraaid, (hoor, hoor,) of, ten minste, van uit dezelve op eene stille wyze, en met goed fatsoen, te willen kruipen. (Gelach.) Het is niet te verwonderen, nu hetgeen er gebeurd is, dat verdenkingen van dien aard gemakkelyk opgewekt worden, voornamelyk in de gemoederen van menschen die ver buiten wonen;—ook is het volstrekt niet te verwonderen, dat geruchten berekend om zulke verdenkingen te doen geboren of ingeplant worden, naarstig onder de buitenlieden in omloop gebragt worden door diegenen, die gedurende den ganschen tyd zoo sterk eene geneigdheid hebben aan den dag gelegd om fabels te vertellen.—(Hoor, hoor.) Deze dingen echter, zyn eenigzins ongerymd; want, het kan naauwlyks worden verwacht, dat elk lid van deze Associatie telken reize voorwaarts komen en eene aanspraak maken zal, slechts om te bewyzen, dat hy nog aan de zaak gehecht is. Wat myzelven betreft, wensche ik, dat men het wete, dat ik geen begeerte of voornemen heb om uit de Associate te kruipen. (Gejuich.)—Wanneer ik niet formeel my tegen derzelver verrigtingen verklaar, beschouw ik, dat ik er myne toestemming toe geef. En, indien ik te eeniger tyd het myn pligt mogt komen te acht-n er uit te treden—hetwelk, zoo als het thans gaat, niet zeer waarschynlyk is, zal ik daarvan op zoo duidelyk eene wyze kennis geven, dat elke man, vrouw en kind my verstaan zal. (Gejuich.) Men heeft gewag gemaakt van wettelyke vervolgingen, en daar het gebeurt, dat myn naam aan het hoofd der overtreders is geplaatst, mag men my vergunnen een of twee woorden er over te zeggen. De positie die ik in deze bekleed, is eene, die ik niet begeerd heb, doch waaraan ik my ook niet onttrek, en dezelve is zeker meer in het oog loopend dan ik my verdienstelyk acht, wanneer ik er aan denk, dat ik byna niets gedaan heb in het bestier der bezigheden van de Associatie. Wanneer dus iemand verlangt, dat hy een naam zoo goedkoop had verkregen, dan kan ik alleen zeggen, dat ik hem dat gaarne zoude gegund hebben. Aan den anderen kant, wanneer iemand genegen is, om zich over zyn goed geluk te verheugen, dat hy de verantwoordelykheid ontsnapt is, aan zulk een stand verbonden, dan kan ik hem verzekeren, dat ik geen zyne gewaarwordingen niet benyd. (Hoor, hoor.) Ik zoude liever eenig personeel ongemak willen lyden, dan dat ik de laftartigheid van een man zoude willen bezitten, die niet eenig ding en alles zoude willen opofferen in het verdedigen van zulk eene zaak. (Gejuich.) Ofschoon legale prosecuties niet zeer aangenaam mogen zyn, op zichzelve beschouwd, zoo behoeven zy het gemoed niet te verontrusten van iemand, die zichzelven bewust is zyn pligt gedaan te hebben. (Hoor, hoor.) Het is alleen wanneer wy wegens onze gebreken in het aangezigt worden geslagen, dat wy ons behoeven te schamen, en vele betere menschen, zoo als ik vermeen, dan eenige onder ons zich aanmatigen te zyn, zyn aan vervolgingen blootgesteld geweest door het voorstaan van eene goede zaak. (Hoor, hoor,) Men heeft onlangs eenige aanmerkingen gemaakt omtrent den pligt van leeraars, met betrekking tot deze Anti-Bandieten kwestie. Men heeft dezelve een politiek geschil genoemd,—en terwyl velen het goedkeuren, dat leeraars er deel aan nemen, zyn er anderen, die willen dat zy zich er geheel buiten moesten houden.

Ik heb my echter nooit veel moeite gegeven om te beslissen of het een politiek geschil was of niet; voor my is het genoeg, dat het een geschil is, hetwelk het zedelyk en godsdienstig welzyn van de maatschappy waarin ik verkeer betreft, (gejuich,) en dat niet alleen, maar van duizenden en millioenen van barbaren en halve barbaren buiten onze grenzen. (Luid gejuich.) Ik beschouw dus, dat de Godsdienst Leeraars vooral verpligt zyn, om zich in de zaak te beyveren. Daar ik, myneer, een weinig van het *esprit du corps* in my omdraag, ben ik bezorgd, om myn beroep zoo goed ik kan te verdedigen, en alhoewel er eenige Geestelyken mogen zyn, die het beneden hunne waardigheid achten, om zich in dezen stryd te mengen, zoo is dit by verre niet het geval met allen. Ik zal geene namen noemen, omdat ik eenige menschen wensch te behoeden tegen onnoodige moeite, om de partyen, door my bedoeld te willen kwellen en vreesbanjagen, maar ik heb onlangs brieven van Leeraars ontvangen, wederzydsch in onderscheidene deelen der kolonie waarin zy hun hartelykste medegevoel met ons te kennen geven, en hunne volkomene goedkeuring onder alle smartvolle omstandigheden van de zaak, van elken stap, welke men noodig heeft geoordeeld te nemen. (Hoor, hoor.) En zelfs van hen, die voorgeven de zaak uit een verschillend oogpunt te beschouwen, heb ik reden te denken, dat eenige niet zonder sterke twyfelingen omtrent dit onderwerp verkeeren. Het is alleen omdat zy Leeraars zyn, dat zy tegen de verrigtingen van de Anti-Bandieten Associatie zyn dat zy het hun pligt beschouwen, om zich onder de inzigten van het Gouvernement te buigen. (*Eene stem: "deze zyn oude Wyven."*) Byvoorbeeld, ik heb op goed gezag vernomen, dat een waardige Leeraar die eenigzins bevig is voor gematigdheid (moderatie) gezegd zoude hebben, bydien hy een teek ware, hy gereed zoude zyn om de wapenen op te vatten ter verdediging van de kolonie, maar een Leeraar zynde, beschouwde hy het zyn pligt om zich te onderwerpen aan de bestaande magten. (Gelach.) Nu, wie dit ook zegt, hy moge een zeer loyale Leeraar zyn, maar ik twyfel zeer of hy een zeer loyale onderdaan is. (Hoor, hoor.) In allen gevalle is dat niet eene leer, welke de Associatie belydt. Wy hebben altyd het denkbeeld van een beroep tot de wapenen verfoeid. Wy hebben een ieder ten sterksten vermaand, hetzy Leeraars dan wel leeken, om de vrede te bewaren; en om tydelyken tegenstand als het eenigste wettige wapen te beschouwen. En inderdaad, een van de voornaamste redenen welke my hebben aangespoord om deze Associatie aan te kleven, is, omdat ik geloof, dat zy, benevens andere gelykstandige Associatien, door het gansche land, het middel is geweest, om openbaren opstand en bloedvergieting voor te komen; en ik geloof waarlyk, dat zy, die procedures tegen ons aanvangen, dit wel in overweging behooren te nemen (Hoor, hoor.) Wat ben betreft, die den pligt van onbepaalde onderwerping aan alle Gouvernements bevelen willen prediken, wie zy ook zyn mogen, moet ik zegen, dat ik de Heilige Schrift op eene verschillende wyze heb leeren lezen. Hun gedrag brengt my het verhaal te binnen van den jongen Schotschen Hooglander van ouds, die door zyne laird, of hoofdman, veroordeeld was, om gehangen te worden. Deze plegtigheid beval hem niet en hy weigerde den galg te beklimmen. Eindelyk kwam zyne oude moeder tusschenbeiden. De oude vrouw, even als de goede matronen, waarop iemand zoo even gezinspeeld had, streelde hem in het aangezigt en zeide: "ga maar op, myn jongen, en laat u hangen om den laird genoegen te geven." (Gelach.) Gevolgelyk klom jonge Donald op en liet zich hangen om den laird te behagen. Nu, wy zyn niet genegen ons te laten hangen, om den laird te behagen, vooral daar hy ons heeft gezegd, toen hy den galg gereed maakte, dat wy ons niet behoefden te laten hangen, tenzy wy zelve er behagen in vonden. (Gelach en toegejuiching.) Wy zyn dus geregtigd, om hem aan zyne beloften te herinneren, en zoo ver wy dit doen kunnen, met den lydelyken tegenstand, hem tot de nakoming te noodzaken. (Gejuich.) My beroepen hebbende op mededeelingen uit de Buiten Distrikten, zoo zal ik de vryheid nemen, eenige gedeelten uit de laatste te lezen, welke my ter hand is gekomen. Ik kan hier vermelden, dat dezelve van een hoog geachten Leeraar is, wiens naam, voor zoo verre ik my herinner, nooit in de publieke bladen is verschenen in verband met deze kwestie. Hy schryft als volgt:—

"Zoo verre ik hoor, zyn de boeren in dit gedeelte op de hand van de Anti-Bandieten Associatie, en ofschoon zy misleid mogen worden door eigenbelang, of listige personen, zoo geloof ik niet, dat iemand hunner willens en wetens, onder de bestaande omstandigheden, zyne hulp aan het gouvernement zal verleenen. (Gejuich.) Het is inderdaad voor u en voor uwe bondgenooten een tyd van droevige beproeving. Ik zie dat gy ook met processen bedreid wordt. Ik geloof dat alle welgezinde menschen op uwe handen zyn. (Hoor, hoor.) Daar gy tot nu toe dezen eervollen stryd hebt volgehouden, zoo is onze hoop en ons bede dat gy dien tot het einde toe moogt volhouden. (Gejuich.) Het is welligt goed, en een bewys ten goede, dat zy die in gevaar waren om de eer in deze zaak weg te dragen, welke aan God alleen toekomt, dezelve hebben verlaten. (Gejuich.) Week op week zien wy met de grootste angstvalligheid uit naar tyding van uwe verrigtingen, en naar den loop der gebeurtenissen. Gy in de Kaapstad en in uwe nabyheid hebben al de moeite—het verdriet en den stryd in deze zaak; wy, hier buiten, die by vergelyking zeer op ons gemak leven, vergeten maar te dikwyls, dat gy voor ons strydt, die, in geval de kolonie eene strafplaats wordt, de grootste lyders zullen zyn." (Gejuich.)

Dit, vervolgde de heer Morgan, kan als een gepast bewys dienen van de inzigten en de gevoelens door velen der buiten Leeraars uitgedrukt, en alhoewel zy het niet noodig mogten geoordeeld hebben, om zoo uitstekend voor den dag te komen als eenige zouden wenschen—want iemands pligt hangt in zulke gevallen veel van omstandigheden af—zyn echter hunne gevoelens oongetwyfeld wel bekend in hunne respective plaatsen. (Hoor, hoor.) Men heeft eenige aanmerkingen gemaakt omtrent den weg door den Procureur Generaal ingeslagen, als Advocaat in de zaak van den heer Letterstedt. De heer Merrington heeft zyn algemeen karakter verdedigd, en de heer Fairbairn, zonder hetzelve in het minste te bestryden, heeft zich verzet tegen zyn gedrag in een byzonder geval ten opzigte van zyne dubbele betrekking van Advocaat in eene Civile Actie en Prosecutor voor de Kroon. Deze twee dingen laten zich gemakkelyk overeenbrengen. De Procureur Generaal moge een zeer goed en een zeer beschaafd man zyn, maar ik moet zeggen, dat het my vreemd is voor gekomen, dat hy, als publieke Prosecutor weigerende om crimineel te prosequeren, goed gedacht heeft, als Advokaat voor den heer Letterstedt, om eene crimineele beschuldiging tot grond van eene civile actie te maken. Waarlyk voor eenvoudig mensch zoo als ik ben, is er iets onverklaarbaars in al deze processen. (Hoor, hoor.) Onder andere dingen wordt het algemeen verspreid, dat een van de eischers gezegd heeft, dat by niet verlangde te procederen, maar dat hy daartoe door een Advokaat was gedrongen geworden. (*De heer Sutherland: door den Procureur Generaal.*") Wel nu, indien dit waar zy, zoude ik wel willen weten, of het overeenkomstig is met de algemeene regels van de professie, of met den pligt van publieken Prosecutor, om private individuen te bewegen, om processen van dezen aard te beginnen. (Hoor, hoor.) Maar deze dingen over het hoofd ziende, wenschte ik, alvorens ik my ter neder zet, een aanmerking te maken op de vragen, welke op eene eenigzins bitse wyze voorgesteld zyn geworden in het Nieuwsblad, de *Times*, en waarop men antwoorden heeft verzocht. Wat de eerste vraag aangaat: "Wat moet met onze Bandieten gedaan worden?" Daarop kan slechts een antwoord gegeven worden: Houdt hen te huis en zorgt voor hen, even als wy voor onze Bandieten zorgen, en zoo als elk Land met deszelfs eigen misdadigers behoort te doen. (Gejuich.) Wat de tweede vraag betreft:—

"Tot wat nut is eene Kolonie?" Komt het my voor, dat het wat laat op den dag is, om ons een antwoord daarop te vragen. (Hoor, hoor.) Dezelve had men reeds lang geleden moeten doen, eer de Kolonie van het Hollandsche Gouvernement werd overgenomen. Heeft Groot-Brittanje niet lang uitgeroepen, dat deze eene fraaije vrye Kolonie was, en dat zy die genegen waren te emigreeren, niet beter konden doen, dan haar tot eene verblyfplaats voor zichzelven en hunne kinderen te kiezen, en nadat zoo velen volgens dien raad gehandeld hebben, moeten zy nu met zulk vragen gesard worden, en zich Bandieten laten opdringen, om de zeden hunner kinderen te bederven en hunne vooruitzigten te vernietigen. (Gejuich.) De heer Merrington heeft een stellig antwoord op die vragen gegeven, en ik zoude dezelve ontkennend beantwoorden. Waartoe eene kolonie ook goed moge zyn, is zy niet goed om tot eene strafplaats gemaakt te worden. (Gejuich.) Geene Kolonie onder de Britsche Kroon behoort tot zulk een einde gebruikt te worden, en het minste van alle de Kolonie de Kaap de Goede Hoop, Zy is gansch ongeschikt, zedelyk zoowel als physiek, om tot eene strafplaats gemaakt te worden, en dus voor onszelven zoo wel als voor de onnoemelyke stammen buiten onze grenzen, achten wy het onzen pligt als christenen, om alle wettige middelen by der hand te nemen, welke wy in onze magt hebben, om te beletten, dat zy zoodanig eene straf-plaats wordt. (Luid en aanhoudend

AAN CORRESPONDENTEN.

Het spyt ons onzen Correspondent "R" te moeten berigten dat zyne mededeelingen niet kunnen worden geplaatst; en dit spyt ons te meer, daar wy het volkomenst vertrouwen stellen in de zuiverheid zyner bedoelingen.

30 Volle Maan..... 4u. 38m. 's Morgens.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD, 26 NOVEMBER 1849.

In weerwil van de vele vruchtelooze pogingen, aangewend om de Kolonisten zorgeloos te maken, en aldus, als het ware, hunne gemoederen te bevredigen met, en hen voortebereiden voor de zegeningen van bandietenschap, ontworpen door eenen Staats-Minister,—levert het stoffe van blydschap op te bemerken, dat zy even vast besloten hebben als immer den weg te volgen van wettigen tegenstand, door pligt en geweten voorgeschreven.

Wy weten, dat Ministers de retraite, door eenige Londonsche Bladen aanbevolen, niet maken zullen, tenzy het gewigt van redenering en bewys, door de Kolonisten verschaft, hen tot dien stap mogten noodzaken. Er kan geen twyfel bestaan, dat beide die vereischten door de Kolonisten verschaft zyn, maar het is evenwel noodig verder bewys te leveren. Zonder genoegzame reden om zulks te regtvaardigen, behoort de opgewektheid dus niet te verminderen, en hoe veel ongeryf wy ook mogten lyden door zulk eenen gedragsregel, en hoe zeer wy ook mogten wenschen de zaak ten einde te zien brengen, is het beter een weinig langer te lyden en de Kolonie te redden, dan door eene voorbarige staking onzer werkzaamheden, ons standpunt te verlaten en den vyand toetelaten de vesting ongehinderd binnen te treden.

De Kolonisten kunnen zich verzekerd houden, dat een staking Graaf GREY op het tegenwoordig tydstip, buitengemeen genoegen zoude verschaffen. In February aanstaande zal het Parlement byeenkomen, en tenzy hy terug getreden is, zal hy ongetwyfeld ter verantwoording worden opgeroepen. Wat zal hy ter zyner verdediging zeggen? Bestaat er eenig twyfel, dat indien hy het zoo schikken kan, als om de Kolonisten nu te bevredigen, hy zich van die gelegenheid zoude bedienen om zyn gedrag te regtvaardigen? Zoude hy zich niet zeer gretig bedienen van de aankondiging van Sir HARRY SMITH, de opgewektheid bepalende tot eenige weinige individuen in de Kaapstad en hare nabyheid; en beweerende dat de meerderheid der ingezetenen in de Buiten Distrikten geheel tevreden zyn? Reken er op, dat zy die het tegendeel beweren, de Kolonisten trachten te misleiden.

Wy weten dat door eene zekere factie, zoo wel hier, als aan het andere einde der Kolonie, het onbewimpeld beweerd wordt, dat de Gelofte krachteloos is,—dat slechts eenige weinige baatzuchtige personen de opgewektheid gaande houden, dat gematigdheid thans de overhand heeft; maar zulk eene bewering is valsch en geheel van grond ontbloot. De partyen die dezelve uiten, zyn of diegenen die by het Gouvernement in gunst staan, of deszelfs speelpoppen. Mannen die geen belang in het land stellen, en die er weinig om schynen te geven of de dampkring waarin zy leven met ondeugd besmet is.

Dezulken drukken de gevoelens der Kolonisten niet uit—maar die eener factie—eene factie, in welker midden die respectabele heeren, die openlyk hunne afkeuring aan strenge maatregelen hebben geuit, het waarlyk geene eer zouden rekenen te verschynen. Zy geven lucht aan hunne schandelyke beweringen, wetende dat dezelve onwaar zyn, en ongelukkig vinden zy een gedeelte van de Publieke Drukpers,—hoe verachtelyk dit gedeelte ook moge zyn,—gereed om hunne kwaadaardige en eerroovende voortbrengsels te schragen. Alhier, oefenen zy geen invloed uit. Maar die dingen worden met dat inzigt niet gepleegd. Het geschiedt om het Gouvernement te huis en het Engelsch volk te misleiden, en indien de Kolonisten thans een enkelen stap terug treden, kunnen zy zich verzekerd houden dat het den arbeid van jaren zoude kosten om het verlorene te herwinnen.

De *Times* heeft den Ministers gezegd dat zy de Kolonisten onregt hebben aangedaan, en dat zy dat onregt behooren te herstellen. *Er is plaats voor berouw.* Maar zullen zy er aan denken berouw te betoonen, wanneer de kolonisten hen de mogelykheid overlaten om met eenigen schyn van waarheid te zeggen—dat zy niet meer zoo sterk tegen Bandieten zyn? En zouden zy zulk eene mogelykheid niet daarstellen door den bedriegelyken raad te volgen door de handlangers van het Gouvernement gegeven?

Elk man die voor de Kolonie gevoelt, kent zynen pligt, en het is daarom niet noodig dat wy hen zeggen wat te doen; maar het zal niet ongepast zyn hen te vermanen tot waakzaamheid, opdat zy niet verstrikt worden door diegenen die het op hunne verdelging schynen toeteleggen en wier helsche ontwerpen verydeld moeten worden.

Wy koesteren eenigen twyfel omtrent de pogchende verklaring, dat het Gouvernement een voorraad van leeftogt heeft voor 200 dagen, volgens hetgeen onlangs aan het licht is gekomen in het Magistraats Hof, toen de zaak van de gestolen ossen onderzocht werd. Een der getuigen antwoordde duidelyk op de vraag—waarom een der ossen geslagt was?—"omdat dezelve noodig was." Er schynt voor dezen toevoer groote behoefte te zyn geweest.

In de afgeloopene week zyn twee diefstallen van goud en zilver gepleegd aan het Groenepunt. De misdadiger werd gepakt, en wordt verondersteld een dier personen te zyn die van de *Neptune* zyn ontslagen, en die te Bermuda als zeelieden zyn gescheept.

Op il. Donderdag werden twee personen van kleur, genaamd Gert Visser en Afrika Carolus, ter teregtstelling gecommitteerd wegens het stelen in de Kaapsche Vlakte, van twee ossen, en het verkoopen derzelve aan het Commissariaats Departement.

De volgende zyn de verklaringen als overgenomen uit de *Cape Town Mail*:—

Leary, Commissariaats, uitreiker, ondervraagd. Ik ken den gevangene Visser. Ik herinner my, dat hy naar my is gekomen op den 17 dezer, in de militaire slagt-werf, achter het Kasteel, vragende twee ossen van hem te koopen; ik kocht ze niet en ik had geen authoriteit dit te doen; maar ik verwees hem naar het Commissariaat. Er was een kort persoon by hem, maar ik weet niet of het de andere gevangene is. Ik werd vervolgens ontboden door den heer Dunn, van het Commissariaat. Ik ging naar het Kantoor, en hy zeide, dat hy een boodschap had van Kapitein Stanford of van Mefuvr. Stanford, om te weten of zy geschikt waren. Op dien tyd had ik de twee ossen in de Kraal door Visser gehaald. Een dezer ossen staat buiten. De andere slagtte ik den middag omdat ik het noodig had. De hoorns produceerde ik thans.—Ik weet niet welken prys voor dezelve betaald werd. Zy werden aan my overgeleverd door den heer Dunn.

Samuel Meyer beëdigd, zeide,—Ik ben wagendryver van den heer Dirk Justus Snibbe, woonachtig aan Kuilsrivier. Hy is een boer. Ik kwam Vrydag naar de stad met myne meesters wagen en 8 ossen. Ik spande uit aan gezen kant van den achtsten mylsteen en zond den leider Willem om met de ossen te grazen. Met zons-ondergang riep ik hem door met de zweep te klappen en hy kwam met slechts zes ossen. Hy zeide dat toen ik hem riep, hy de twee ossen miste en naar dezelve was gaan zoeken, maar ze niet vinden kon; het was te donker. Ik spande de zes ossen in en kwam naar de stad. Den volgenden morgen deed ik navraag aan den winkel by Zoutrivier. De man zeide my dat twee ossen, overeenkomende met de beschryving door my gegeven, gateren te koop waren aangeboden. Ik keerde naar de stad denzelfden namiddag terug. Aan Zoutrivier zag ik den gevangene Visser en vroeg hem of hy 2 ossen naar de stad had zien dryven. Hy zeide my hem te volgen, dat hy wist waar zy waren. Ik ging met een Constable naar zyn huis aan Papendorp, en hy bood aan den man aantewyzen die ze aldaar had gebragt. Hy nam my naar een huis in het bovendeel der stad, alwaar hy zeide dat de man woonde, maar de menschen zeide dat hy daar niet woonde. Ik denk hy vroeg om Afrika. Ik bragt hem naar het Statie Huis. Op den volgenden morgen (Zondag) deed ik onderzoek by de Hallen en ging naar het Kasteel. Toen ik door de poort ging, ontmoette ik een Constable die my zeide dat hy gehoord had waar de ossen waren. Wy gingen naar de kraal achter het Kasteel en daar vonden wy een der ossen. Ik zag aldaar een lang man (Leary) die my de hoorns en het vel toonde.

John Heerenger.—Ik ben Policie-Dienaar van het Kaapsch Distrikt Ik ken de gevangenen. Ik zag hen op Zaturdag, den 17de, omtrent 12 ure, tusschen de markt en de poorsnstol, komende naar de stad. Afrika leidde twee ossen en Visser dreef dezelve. De os die buiten staat is er een van, en de andere was net zoo. Ik zag dien den volgenden morgen in de slagt-werf.

Dirk Justus Snibbe.—Ik ben een boer te Kuilsrivier.—Samuel kwam Vrydag naar de stad met myn wagen en acht ossen. Hy kwam terug met zes en zeide dat de andere vermist werden. Een derzelve staat nu buiten en de andere was van dezelfde kleur. Zy waren vet, en ik kon ze verkocht hebben voor £6 stuk.

De gevangene Visser.—Ik werk by Mejufr. Wilmot. Op Vrydag avond naar huis gaande, kwam Afrika aan mijn huis met twee ossen. Ik vroeg aan de menschen hoe lang hy daar geweest was; zy zeiden sedert 3 ure. Hy maakte eenig geweld, en ik vroeg hem hoe hy aan het huis van andere menschen geweld kon komen maken. Hy zeide, dat hy de ossen slechts naar de schut had gezonden. Ik zeide, indien gy dat gedaan hadt, zoudt gy wel gedaan hebben. Hy zeide dat hy eene plaats wilde hebben waarin hy de ossen konde zetten. Wy zetten ze in eene oude kamer. Hy vroeg my de ossen voor hem te verkoopen. Ik zeide dat ik niet wist, maar wanneer ik van de stad terug kwam zoude ik hem zeggen. Ik vroeg aan het kasteel, en de man die hier geweest is zeide dat hy geen verlof had dezelve te koopen. Een Koelie zeide my naar Mejufr. Stanford te gaan. Ik ging derwaarts, en de jufvrouw zeide my de ossen aldaar te brengen, daar zy ze zelf wilde zien. Zy vroeg my den prys van de ossen, en ik zeide £4 10 voor beide. Toen ik de ossen daar bragt, zond zy om den ouden Kolonel te roepen, en hy kwam zelve. Ik zeide aan den Kolonel, £4 5 is te min; geef my £4 10. De gevangene Afrika had gezegd, dat ze gaan voor £4, maar ik kreeg £4 10. Hy zeide dat ik hem £1 geven moest, en hy zou den volgenden dag terug komen, en intusschen moest ik met het restant goederen voor hem koopen.

Afrika.—Ik kan niets zeggen. Dat ik de ossen gestolen heb is waar. Visser heeft my gezonden om het te doen. Hy zeide, paard of os, gy moet het brengen, en hy zoude er voor zorgen. Ik kreeg slechts £1 van het geld dat my weder ontstolen werd op Zaturdag avond terwyl ik dronken was.

GRAAFF-REINET.

Graaff-Reinet, 16 Nov. 1849.

Den Wel-Ed. Heer R. Godlonton, Editeur van de *Graham's Town Journal.*

Mynheer!—Ik ben reeds eenigen tyd bedacht geweest, om het agentschap van uw blad optegeven, daar ik bemerk dat uwe inzigten omtrent het belangryk onderwerp onzer tegenwoordige worsteling strydig zyn met de ware belangen der kolonie; en ik gevoelel dit destemeer, daar ik iemand ben, die in Afrika geboren is, en wiens gevoelens omtrent dit onderwerp niet met de uwe overeenkomen.

Tot dit besluit gekomen zynde, zoo zult gy my niet langer als uwen agent beschouwen, dit te meer, sedert de uitgave uwer twee laatste nommers 934 en 935, welke, wat deze plaats aangaat, opgaven van schryvers van deze plaats bevatten, verscheiden gedeelten waarvan verdraaid en onwaar zyn.

Gy hebt de vryheid om zoodanig gebruik te maken van dezen brief als gy moogt goedvinden, daar ik voor niemand uit den weg ga.

Ik ben, mynheer, uw dienstw. Dienaar,
J. G S. DE VILLIERS.

Origineele Correspondentie.

Lange Riet Vallei, Groote Bergrivier,
15 Nov 1849.

Mynheer!—Ik neem de vryheid u by deze copy toetezenden van eenen brief, welken ik heden aan den Secretaris van het Gouvernement heb gerigt, myne commissie als Vrederegter nederleggende voor de Afdeeling van Malmesbury, en ik verzoek u de goedheid te willen hebben, om denzelven in uw weekblad, zoowel in de Hollandsche als Engelsche taal, bekend te maken.

Ik ben, enz.
J. J. KOTZÉ.

Aan den Uitgever van den *Zuid Afrikaan.*

[Copy.]

Lange Riet Vallei, Groote Bergrivier,
15 Nov. 1849.

Wel-Ed. Heer!—Ik heb het tot dus verre uitgesteld, om myne commissie als Vrederegter optegeven voor de Afdeeling van Malmesbury, onder de vaste overtuiging, dat Zyne Excellentie de Gouverneur reeds lang gehoor zoude gegeven hebben aan de smeekingen en remonstrantien van de gansche bevolking dezer kolonie, en de *Neptune* met deszelfs lading van besmetting van onze stranden gezonden hebben.

Daar ik echter bemerk, dat Zyne Excellentie blyft volharden, om de aankomst van Graaf Grey's antwoord, op zyne Depeches aftewachten, de kwestie alzoo twyfelachtig latende, en zich verlatende op een man, die reeds vastelyk zyn besluit heeft te kennen gegeven, dat deze drie honderd misdadigers aan de Kaap zullen en moeten geland worden, zoo kan ik volgens myn geweten en in regtvaardiging tot myne kolonisten niet langer die betrekking waarnemen, welke ik onder het Gouvernement bekleed. Ik sluit dus by dezen myne commissie in en verzoek u Zyne Excellentie met myne resignatie bekend te maken.

Ik heb de eer te zyn, enz.
(Get.) J. J. KOTZÉ.

Aan den Ed. Secretaris van het Gouvernement, enz.
Kaapstad.

Mynheer!—Het zal by den onpartydigen Magistraat van Wynberg, Majoor Wolfe, en den standvastigen vaderlandslievenden vriend van de kolonie en van de kolonisten, den Hr. Fairbairn, een verontwaardigende glimlach verwekt hebben, by het lezen van de *Grahams Town Journal* van Zaturdag een 10 Nov. onder het hoofd, *Anti-Bandieten verrigtingen te Stellenbosch*, den inhoud van brieven bevattende, welke de Editeur heeft goed gevonden in zyn blad te plaatsen, een berigt meedeelende van de zaak van den heer Morkel en het publiek te Stellenbosch. Deze brief moet klaarblykelyk deszelfs oorsprong hebben by en aan den Editeur ter bekendmaking gezonden zyn geworden door een aanhanger van het Gouvernements Huis, een fortuinzoeker, een schuimlooper, en een plaats-bejager, en is berekend om de lezers alhier en op een afstand te misleiden omtrent de ware toedragt van zaken en om blaam te werpen op den *Commercial Advertiser* en *Zuid-Afrikaan*, die een verschillend verslag van deze verrigting hebben gegeven in vergelyking van hetgeen aan den Editeur van dat blad door dien aanhanger enz. van het Gouvernements Huis is medegedeeld geworden, het geheel waarvan eene aaneenschakeling van leugentaal en verkeerde voordragt is. Majoor Wolfe zal welligt zeggen of denken, of het waar is, dat hy ooit gedurende het onderzoek gebruik heeft gemaakt of reden had te zeggen, "dat de eerste individu, die het Hof zoude storen, hy mogte zyn wie hy wilde, naar het gevangenhuis zoude gezonden worden,"—dit is logenachtig, het tegendeel zal de Majoor welligt zeggen of denken, en hetgeen by werkelyk in het Hof heeft gezegd. Het onderzoek ging zoo geregeld voort en zoo fatsoenlyk omtrent hem, dat er geene gelegenheid was om iets van dien aard te zeggen, integendeel, het Hooge Geregtshof konde niet zoo betamelyk zyn bestierd geworden, niet een enkele van de 25 Policiedienaren van de Kaapstad, of van hen in het dorp werd vereischt, om orde te houden; hy zoude alsnede tot hunne eer kunnen zeggen, dat hy zelfs niet noodig had om eene enkele dagvaarding uittevaardigen tegen eenig persoon;—integendeel, toen hunne namen werden geroepen, verschenen zy voor hem, ook toen het onderzoek gesloten was, en hy hen opriep om personeel borg te stellen voor £20, ten einde op eenige beschuldiging te antwoorden, welke tegen hen mogte worden ingebragt, betgeen alleen geschiedde, volgens den gewonen loop van zaken en tot zyne eigene dekking; en voegde er by, dat hy gezonden was, om het noodig onderzoek te doen in deze klagte, maar indien hy daar had gezeten om vonnis te vellen, zoude hy niet geaarzeld hebben hen vry te spreken; zoo veel voor hunne lamme en nietsbeduidende verdediging, gelyk die tafelschuimer het zal doen voorkomen. En wat Sedley's hotel aangaat, daarvan zal de Majoor zeggen,—"er was voor my geene reden om tusschenbeiden te komen, alles was geschikt onder myne bemoeijenis om de personen tot hun pligt te brengen, en provisie werd niet gestopt maar in overvloed aangebragt."

Het is zeer te bejammeren, dat de Editeur van de "*Grahams Town Journal*," zich heeft laten misleiden door zulke schryvers, als den eenen door my bedoeld. Ik zoude aanbeveelen, dat hy zyn naam moest uitschrappen van zyne lyst van correspondenten, als onwaardig, om in het vervolg in aanmerking genomen te worden. Die persoon is van niets, iets geworden, en is werkhekend in de Kaapstad als een werktuig van Gouvernements Huis. Als een ooggetuige van de gansche zaak in Morkel's geval, zeg ik, dat het berigt daarvan in de *Commercial Advertiser* gegeven, volkomen juist is, en de heer Fairbairn heeft reeds het gezegde wederasproken, dat by zyne aankomst te Stellenbosch op Zondag avond, hy geslaagd is om een aantal personen byeen te krygen en hen had vermaand den vrede te bewaren, en de policie-beambten niet te hinderen in de uitoefening hunner pligten. De heer Fairbairn heeft in een zyner aanspraken gezegd, dat hy de oorzaak niet was, dat er vrede en rust te Stellenbosch heerschten, dat hy die ingezetenen volkomen rustig vond, en dat elk persoon zyn eigen vredemaker was;—betgeen gebleken is het geval te zyn—de by eenkomst was reeds belegd geworden eer iets bekend was van de aankomst van den heer Fairbairn te Stellenbosch, en toen die Heer aan de Vergadering werd geintroduceerd, werden drie toejuichingen by zyn komst en nog drie toejuichingen na den afloop derzelve gegeven aan dien edelen vaderlandslievenden Heer, die vroeg op den volgenden morgen naar de stad vertrok.

Het verslag hiervan in den *Zuid Afrikaan* gegeven, was ook naauwkeurig, betzelve behelsde de verrigting van den gedenkwaardigen dag, dat een verrader van de zaak behandeld werd zoo als al dezulken behooren behandeld te worden. Het verslag in den *Commercial Advertiser* is ook naauwkeurig, en treedt meer in byzonderheden, en in welken staat de heer Fairbairn de ingezetenen heeft aangetroffen.

Het zoude den heer Hendrik Morkel tot schande verstrekken, wanneer immer de getuigenissen werden gepubliceerd, welke op dien dag zyn ingewonnen geworden. Ik zal dus daaromtrent voor het tegenwoordige niets meer zeggen.

Ik ben er trotsch op om my te noemen,
EEN INGEZETEN VAN STELLENBOSCH.

Worcester, 17 November 1849.

Mynheer!—Met niet weinig verontwaardiging heb ik in uw blad van den 12 dezer opgemerkt, de zonderlinge verrigtingen van het Anti-Bandieten Genootschap alhier, in hunne gewone byeenkomst, gehouden op den 3 dezer. Terwyl het schynt dat slechts personeele zaken aldaar verhandeld worden en geene publieke, zooals het behoort, zoude men wel mogen wenschen dat ook herwaarts twee Heeren van de stad mogen gezonden worden om eenige dier Heeren alhier voortelichten wat zy doen en wat zy laten moeten. Ik zoude de pen hiertegen niet opgenomen hebben, ware ik een schyn Anti-Bandiet; maar een ware Anti-bandiet zynde, en daar men getracht heeft my in het oog van het publiek te vernederen, zoo ben ik verpligt als een persoon die belang heft in deze, myne geboorteplaats, die heeren onbeschroomd te antwoorden.

By gemelde byeenkomst dan, bragt de heer P. Van der Byl te voorschyn een verslag of kennisgeving, zooals by dezelve noemt, welke omtrent ZEd. in den *Zuid-Afrikaan* van den 25 October ll. verschenen was; en verklaarde die opgaaf verdraaid en valsch te zyn, en die blykbaar ten doel had, hem in zyne bezigheden te benadeelen; en hy ging zelfs voort de Getuigenis intewinnen van den Secretaris, (die een voorzitter schynt te zyn) hoedanig hy en zyne firma gezind waren omtrent de *Gelofte*, (Pledge) (daarvan wordt ook niets beweerd in het bovengem. verslag of kennisgeving.)

Het blykt verder uit de aanspraak van den heer Mylne, dat ik de persoon ben op wien de heer Van der Byl doelt, en die getracht heeft hem, als gezegd is, te benadeelen. Hierop moet ik den heer Van der Byl antwoorden, dat ik, voordat ik in staat zal zyn, iemand alzoo te benadeelen, eerst het afschuwelyk monster, *broodnyd* genaamd, moet zeeren kennen, betwelk tot nu toe by my nog geheel en al onbekend is; en ik dang eenig persoon uit my te willen aantoonen wien of welk persoon ik ooit direct of indirect benadeeld heb, of heb trachten te benadeelen. Ik ben ook zeker dat indien de heer Van der Byl en zyn compagnon een weinig terug treden willen, dat zy dan vinden zullen, dat wy altoos met de beste verstandhouding en zonder geschil hebben gehandeld, en dat ik my noch direct noch indirect, ooit met hunne bezigheden heb ingelaten,—want ik heb met myne eigene genoeg te doen. En indien er wat aanstootelyks in deze opgaaf mogte zyn voor den heer Van der Byl, dat kan ik het niet helpen, want wat ik gedaan heb, was niet voor myzelven, maar voor het distrikt Worcester; en daar het respectabelste gedeelte alhier myn gedrag goedkeurt, so vrees ik niets.

De heer Van der Byl zeide verder, dat hy gerezen was aantetoonen dat veelvuldige namen op dit document verkregen waren, zonder dat men geweten had wat het was (eene bedieding voor het publiek van Worcester.) Dit zal moeijelyk wezen voor den heer Van der Byl; en moge hy al een of twee opdoen, dan zal ik die even als de persoon, die hier onder genoemd zal worden, publiek tot leugenaars verklaren.

Welke bewyzen de heer J. H. Munnik hieromtrent heeft, is my onbekend; maar wat aangaat den heer Jan Lindenberg, indien hy een man van eer en karakter is, (waarvoor ik hem altoos heb beschouwd en nog beschouw) dan zal hy zyne woorden, die hy ongevraagd op Zaturdag den 10 dezer, in myn winkel heeft geuit, gestand doen. Die Heer geeft slechts eene opgaaf van twee heeren Kloppers, waarvan ik reeds bewust was, en die verklaard hebbben, in presentie van de heeren F. D. Conradie, P. R. Du Toit en F. G. De Wet, en eene menigte andere, dat zy niet gezegd hadden dat zy niet geweten hadden wat zy geteekend hebben, maar dat zy gezegd hebben, dat zy niet geteekend hebben, dat de heer Munnik een Bandiet was." (Dit zoude ook onmogelyk zyn, want wy allen zyn overtuigd dat hy het niet is.)

Aan den anderen kant zoude ik my vereerd vinden, om mannen als de heeren P. J. De Vos, Dirk De Vos, P. G. De Wet, F. D. Conradie, en meer anderen, wier namen op de opgaaf in kwestie verschenen zyn, te bedrieg en of hen iets te doen teekenen dat hen onbekend is, niet om bestemperd te worden met den naam van schurk of schelm, zooals zyle verdienen, maar omdat ik dan zeker gehouden zoude worden voor een van de vernuftigste ter dezer plaats.

De aantygingen door den heer Mylne had ik zeer weker over het hoofd gezien, maar daar die heer de woorden van den heer Hugo schandelyk heeft trachten te verdraaijen, zoo zal ik de waarheid, die daarin is, slechts melden en wat gedaan is. De heer Mylne zegt dat de heer Wouter Hugo hem had gezegd, dat hy van de stad komende, het gevoelen van de menschen had ingewonnen omtrent de uitdrukking die gezegd wierd door den heer Van der Byl te zyn geuit, dat gem. heer Hugo my aantrof en ik toen van hem het memorandum, dat hy gekregen heeft van den heer Saunders in de stad, had verzocht voor een oogenblik. Dit is valsch en louter leugentaal; —en kende ik den heer Hugo niet, zoude ik bykans gelooven dat de heer Hugo zich van deze uitdrukking had bediend.

De waarheid is dit, en dit zal ook de heer Hugo getuigen. Gem. heer kwam van de stad tot my om zyne goedgunsten, die hy mede gebragt had te ontvangen, en nadat wy over het een en ander hadden gesproken, zeide hy tot my, "dunkt wat heeft Van der Byl gedaan," en haalde daarop het memorandum in kwestie uit zyn zak en wees het my. Ik zeide hem toen dat dit allerschandelykst was, en vroeg den heer Hugo wat of hy voornemens was hieromtrent te doen,—en zeide tevens dat de heer Van der Byl niets gedaan heeft tegen de Gelofte, en dezelve niet heeft geschonden. Wat de heer Van der Byl betreft, zeide ik, hy is geheel en al zuiver en voor de Pledge. Maar wanneer dit gerucht in omloop gemakt in de stad, zouden wy in het Distrikt Worcester, en niet hy Van der Byl, gevaar loopen een voor een onder de Pledge te komen.

De heer Hugo stemde hierin overeen, en beschouwde ook dat dit geene zaak was van de Associatie tegen den heer Van der Byl, maar van elk die in dit distrikt woonde. De heer Hugo verzocht my daaromtrent werkzaam te zyn en gaf my het memorandum, waarom ik niet verzocht had. Ik zeide dat ik dadelyk naar Hextrivier ging, en betzelve zoude medenemen en dat ik eerst de gevoelens van de oude respectabele ingezetenen zoude inwinnen. De heer Hugo keurde dit goed, en zeide tevens, tracht het met deze post wegtezenden, want er zyn wagens van dit distrikt naar de stad, en indien dit gerucht in de stad in omloop geraakt, en de wagens komen op de markt, dan kunnen zy met hunne vrachten weder huiswaarts keeren. Ik ging gevolgelyk naar Hextrivier en daar komende raadpleegde ik de hiervorengenoemde oude respectabele mannen en meer anderen, die ik wist ware Anti-Bandieten te zyn, en deelde hen ook de gevoelens van den heer Hugo mede; waarop ik door den heer P. de Vos (een warme Anti-Bandiet) aangezet werd om dadelyk een document te vervaardigen en dit tegen te spreken; dit werd gevolgelyk dadelyk gedaan, en het grootste gedeelte der personen werd aangezet door die meerm. respectabele mannen, die prys stellen op hun distrikt, te meer daar men bevreesd was, dat meuschen met producten op de stademarkt komende, konden teleur gesteld worden. Men besloot ook dat wanneer de heer Van der Byl zich behoorlyk zoude verdedigen of zuiveren van deze beschuldiging, men hem alsdan eene behoorlyke apologie zoude aanbieden, en ons genoegen zoude te kennen geven, wanneer wy bevonden dat hy onschuldig was.

Men beweerde dat het voorbarig gehandeld was; dit kan ik niet bespeuren, want neemt het geval van den heer Holloway, van het distrikt Stellenbosch. Voordat eenige Associatie kennis van hem nam, en voordat men wist dat Kapt. Stanford by hem ververschingen verkreeg, kwam hy reeds tot de Associatie en verzocht door hare bemiddeling weder in de gunst van het publiek te geraken. Het blykt hieruit duidelyk dat de Anti-Bandieten van Stellenbosch en de Kaapstad, personen zelve onder de Gelofte plaatsen, en niet de Associatie; en wie verzekerd de inwoners van het distrikt Worcester dat met hen niet even zoo zoude gehandeld zyn?

De heer Mylne spreekt van zekere representatie tegen de hoofd-constabel. Dit is geene zaak die by Anti-Bandieten Genootschappen te pas komt. Slechts wil ik aanmerken dat myn broeder de heer Jacobus Meiring daarmede rondgeweest en voorzien was met een Hollandsch en Engelsch afschrift, en dat de heer Mylne, niettegenstaande veel moeite door hem is gedaan, slechts een heeft aangetroffen die gezegd heeft dat hy bedrogen was, en deze is Jan Gysbert Roos,—die schandelyk daarin heeft gelogen, want het Hollandsch is in myne presentie in den winkel van den heer A. M. Meiring aan hem voorgelezen.

Nu tot het Anti-Bandieten Genootschap terug. De heer Van der Byl, heeft dan getracht zich te verschoonen, en is ook in het oog van het Anti-Bandieten Genootschap gezuiverd; maar voor de inwoners van het distrikt Worcester nog niet voldoende en wenschen, eerst de onderscheidene bewyzen gepubliceerd te zien, die de heer Van der Byl in handen heeft. Dit zeg ik den heer Van der Byl vriendschappelyk, want sedert de aankomst der post hebben verscheiden personen dit aan my te kennen gegeven.

Ik wensch ook de associatie te berigten dat dit geene zaak was waarmede zy zich had te bemoeijen: het was eene zaak tusschen de ingezetenen van het distrikt Worcester en den heer Van der Byl; want de heer Van der Byl heeft niet het verbond noch de leden van de associatie in hunne officiele betrekking beleedigd of geschonden.

Ten slotte neem ik de vryheid de aandacht van een ieder die de opgaaf geteekend heeft, te vestigen op de hierboven bedoelde verrigting van de associatie, waarin, indien niet alle, dan toch vele hunner beleedigd, ja grovelyk beleedigd en vernederd zyn in het oog van de gansche kolonie, door de uitdrukking: "Zy weten niet wat zy geteekend hebben."

Ik sluit en verlaat my op het respectabelste gedeelte van het publiek, want de zaak die ik aangevangen heb, is niet de myne, maar van het Dist. Worcester, welke welvaart ik beoog.

Vertrouwende dat deze eene plaats in uw eerste blad zal ontvangen,

Heb ik de eer te zyn, UEd. Dienstw. Dienaar,
P. G. MEIRING.

HET KOLONIAAL BUREAU.

Het Koloniaal Bureau is inderdaad ons Oorlogs Departement. De Kaap de Goede Hoop wordt gramstorig genoeg om de Downing-straat verwachting van afscheiding te regtvaardigen, en de zoogenaamde afhankelykheid van Ionie te het tooneel van woelingen.

De opstand te Cephalonie wordt verschillend en welligt niet ongepast toegeschreven aan struikroovery, leengeregtigheid, vervreemding van den juisten vorm van Engelsche regering, en de wensch naar vereeniging met Griekenland Dezelve zal spoedig gedempt worden, wanneer de Engelsche authoriteiten magt genoeg gebruiken: maar de geest, welke denzelven verwekt heeft, zal zoo gemakkelyk niet te dempen zyn. Wy deelen geenzins in de officieele vooringenomenheid tot afscheiding van onze getrouwe kolonies: maar wy ontkennen niet dat de Ionische Eilanden een last zyn zonder evenredig voordeel. Zy maken ons onderhevig aan het verwyt, dat wy het traktaat van 1815 niet hebben uitgevoerd: ofschoon, indien wy dit zouden doen, door de inlanders vrye instellingen te geven, andere partyen tot de schikking van 1815, welligt zeer gestoord zouden zyn. De "bescherming" kost ons jaarlyks groote sommen, zonder vooruitzigt van vergoeding. Byaldien de eilanden eene gemakkelyke militaire en marine statie verschaffen, zouden wy ons daarvan in datzelfde land kunnen verzekeren, zonder het geheel staatkundig bestier der natie op ons te nemen; evenzeer als wy Gibraltar hebben zonder Spanje, Heligoland zonder Holland. Niet werkelyk aan het ryk behoorende, zoude men gemelyke en onhandelbare afhangelingen, die hunne allianties aan Griekenland wenschen overtedragen, de Ionische Staten, wel aan die soort van "vereeniging" kunnen toegeven, zonder nadeel voor de eer en magt van dit land. De groote zwarigheid om aldus de Gordiaansche knoop te ontbinden, is, dat betzelfde mes eenige officieele patronagie zoude afsnyden. Wy kunnen onze overmagt op zee behouden zonder de nietige overtolligheid van een oppermagt in de Ionische eilanden; wy kunnen eene plaats vinden voor kasernen, wanneer wy die noodig hebben; maar wat zoude het Whig Kabinet dan gedaan hebben met den heer Ward?—*Spectator*, 15 *Sept.*

CANADA.

In Canada zyn, volgens berigten, tot 22 Aug. op nieuw onlusten uitgebarsten. Den 15den Augustus, by gelegenheid der gevangenneming van eenige woelgeesten, is de volksmenigte te hoop geloopen, en heeft zy het parlements gebouw vernield. Een aanval op de woning van den procureur-generaal Lafontaine is verydeld, doordien dat huis in tyds door eene gewapende magt bezet was, die op de plunderaars heeft gevuurd. In de straten zyn een paar barricaden opgeworpen, maar weldra door de troepen vermeesterd. Den 20sten, by gelegenheid van een geregtelyk onderzoek naar het oproer van den 15den, is het geregtsgebouw in brand gestoken, en heeft eene sterke militaire magt den heer Lafontaine tegen een aanval der verbitterde menigte moeten beveiligen.—Men verkeerde in de uiterste spanning, en (gelyk men zich in een der berigten uitdrukt) het minste voorval kon dadelyk eene revolutie te weeg brengen.—*Nederlansche Staats-Courant*, 7 *Sept.*

AMERIKA.

Uit de Vereenigde Staten hebben wy eene zonderlinge Proclamatie door President Taylor Eene party is werkelyk bezig met eene gewapende expeditie om Cuba te nemen en te "annexeeren;" en er is geene magt, welke gebezigd kan worden tot de regtstreeksche verhindering van zoen stap. Generaal Taylor erkent, dat zulk eene verhindering de pligt is van het Gouvernement: maar hy waarschuwt de ondernemers alleen, dat zy de wetten van ander estaten staan te verbreken, en dat zy geene bescherming van het Gouvernement te Washington te wachten hebben, zoodat zy de gevolgen op zich moeten nemen. Generaal Taylor schynt zyne populariteit te verliezen, en het niet ondersteunen van deze Amerikaansche zeeroovers schynt het volks misnoegen te verhaasten. In andere opzigten zyn de berigten omtrent de Unie niet zeer voordeelig, de cholera verwoest duizenden, en de Staten maken eene uitzondering op de algemeene berigten van goede oogsten in dit jaar—eene zeer groote uitzondering inderdaad, en eene die een weinig zal toebrengen om de vrees der "onbeschermde" Engelsche boeren te verzachten.—*Spectator*, 1 *Sept.*

VEREENIGDE STATEN.—De berigten met het stoomschip 'Amerika' brengen het nieuws van Nieuw York tot den 22 Augustus. De President was op een reis door het land; gedurende welke men groote blyken van personeele populariteit heeft betoond. Hy had onlangs een aanval van cholera gehad, maar was hersteld. De kiesingen liepen nog ten nadeele van de Whigs! en alle berigten stemmen overeen, dat Generaal Taylor en zyn Ministerie het hoofd zullen moeten bieden aan eene wetgeving, waarvan de meerderheid tegen hen zal zyn, omtrent de onderscheidende politieke vertooningen van zaken, welke de twee hoofdpartyen in de Unie kenmerken. Men verwacht, dat Generaal Taylor zyne personeele vooringenomenheid zal laten varen, en "regeren al in overeenstemming met den uitgedrukten wil der natie." —*Spectator*, 8 *Sept.*

DE CHOLERA.

Te Amsterdam zyn van den 28 tot 31 Augustus aangegeven 70 cholera-zieken, overleden 32, zoodat van 5 Juny tot 31 Augustus, zyn aangegeven 2712 cholera-zieken en 1751 overledenen.

De heer de Bemmer, bankier te Hamburg, die onlangs te Napels is overleden, waar hy stil leefde, heeft per testament uitgeloofd eene premie van 100,000 frs. aan den geneesheer, die een geneesmiddel tegen de cholera zal uitvinden. De akademie van geneeskunde te Parys is met de uitvoering van het testament des heeren Bemmer gelast.—*Utrechtsche Provinciale en Stads-Courant*, 12 *Sept.*

DUITSCHLAND.—Het Pruissische Gouvernement heeft eene circulaire uitgevaardigd aan alle Duitsche Staten, die de constitutie der drie Koningen niet hebben aangenomen, bepalende den 15 dezer maand, als den laatsten dag om stellig hunne verwerping of aanneming te verklaren. Na dien dag zal Pruissen het protocol voor gesloten beschouwen en op eens overgaan om het verbond vasttesteller.

Bremen heeft het voorbeeld van Hamburg gevolgd en blyft dezelve aankleven; en Lubeck zal welligt hetzelfde doen.

In de tweede Kamer van Beyeren, op den 28 Augustus, gaf de Minister van Financien, de heer Van Rube eene opgaaf van den financieelen staat van Pruissen vo

THE

ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, NOVEMBER 26, 1849.

NOTWITHSTANDING the many abortive attempts made to throw the Colonists off their guard, and thus, as it were, to soothe their minds and to prepare them for the boon of convictism devised by a Minister of State, it affords matter of gratulation to find them as determined as ever to adhere to the course of legitimate resistance prescribed by duty and by conscience.

Ministers, we know, will not make the retreat suggested by some of the London Journals, unless the weight of proof and of argument furnished by the Colonists should compell them to such a step There can be no doubt that such proof and such argument have been furnished by the Colonists, but still it is necessary that farther proofs be adduced. Without sufficient cause to justify it, the agitation should therefore not relax, and however much we may be inconvenienced by such a line of conduct, and however much we may desire to see the thing brought to a conclusion, it is better to suffer a little longer and save the colony, than by a premature suspension of operations to abandon our position and allow the enemy to enter the fortress unimpeded.

The Colonists may rest assured that a suspension of operations at the present moment would give infinite satisfaction to Earl GREY. In February next Parliament will meet, and unless he should have retraced his steps, he will undoubtedly be called to account. What will he say in his defence? Can there be any doubt that if he could so manage it as to pacifiy the Colonists now, he would avail himself of the occasion to justify his conduct? Would he not eagerly avail himself of Sir HARRY SMITH's announcement, confining the agitation to a few individuals in Cape Town and its vicinity, and asserting that the majority of the inhabitants in the country parts are entirely contented? Those who would say otherwise, depend upon it, endeavour to deceive the Colonists.

We know that by a certain faction, both here and at the other end of the Colony, it is broadly asserted that the Pledge is inoperative,—that only a few designing individuals are continuing to keep up the excitement—that moderatism now prevails; but such an assertion is utterly false and void of foundation. The parties who make it are either those who curry favor with, or the tools of Government. They are men who have no interest in the Colony, and who seem not to care much whether the atmosphere in which they move be charged with vice or virtue.

Such men do not express the opinion of the Colonists; they utter the sentiments of a faction,—a faction in whose midst those respectable gentlemen who have openly declared their dissension from the "stringent measure," would deem it no great honor to appear. They give vent to their disreputable aspersions, knowing them to be false, and unfortunately they find a portion of the Colonial Press,—despicable though that portion be,—ready to back their slanderous and malicious productions. Here, we are confident, they can exert no influence. But these things are not done with that view. It is to deceive the Home Government and the people of England; and if the colonists were now to recede a single step, they may rest assured that it would require the labor of years to recover that step.

The *Times* has told Ministers that they have done the Colonists an injury, and should redress it. There is a *locus penitentiæ*. But will they think of showing repentance, when the Colonists make it possible for them to say, with any appearance of truth, that they are no longer so very averse to the introduction of Convicts? and would they not afford such a possibility by listening to the deceitful advice given by the partizans of the Colonial Government? Every man who feels for the colony knows his duty, and it is not therefore necessary to tell them what to do, but it may not be amiss to exhort them to vigilance, lest they be ensnared by those who seem to aim at their destruction, and whose machinations should be defeated.

We have some doubts about the blustering declaration that Government has a supply of provisions for 200 days, after what has lately transpired in the Magistrate's Court, when the case of the stolen oxen was investigated. One of the witness upon the question why one of the oxen was slaughtered, distinctly replied "because I wanted him." This supply appears to have been much needed.

During the past week two thefts of jewellery and plate were committed at Green Point. The criminal was apprehended and is supposed to be one of those persons discharged from the *Neptune*, and who were said to have been shipped as seamen at Bermuda.

On Thursday last two colored men, named Gert Visser and Africa Carolus, were fully committed for trial on the charge of having stolen two oxen in the Cape Flats, the property of Dirk Justus Snibbe, and selling the same to the Commissariat Department.

The following contains the evidence taken from the *Cape Town Mail*:—

Leary, commissariat issuer, examined.—I know the prisoner Visser. I remember his coming to me on the 17th instant, in the military slaughter yard, behind the Castle, and asking me to buy two oxen from him. I said no, I did not make any purchases and I had no authority to do so; but I referred him down to the Commissary Yard. There was a short person with him, but I cannot say whether it was the other prisoner. I was afterwards sent for by Mr. Dunn, of the Commissariat. I went to the office, and he said he had got a message either from Captain Stanford or as Stanford, to know whether they were suitable. At that time I had the two oxen in the kraal, brought by Visser. One of these oxen is outside. The other I killed that afternoon, because I wanted it. The horns I now produce. I do not know what was given for them. They were given over to me by Mr, Dunn.

Samuel Meyer, sworn, stated,—I am wagon driver to Mr. Dirk Justus Snibbe, residing at Kuils River. He is a farmer. I came to town on Friday with my master's wagon and eight oxen. I outspanned on this side of the eighth mile-stone, and sent the leader Willem with the oxen to graze. At sunset I called him by cracking the whip, and he came with only six oxen. He said when I called him he then missed the two oxen and went to search for them, but could not find them; it was too dark. I spanned in the six, and came to town. The next morning I asked at the shop near Salt River. The man told me that two oxen answering to the description I gave had been offered for sale yesterday. I returned to Cape Town the same afternoon. At Salt River I saw the prisoner Visser and asked if he had seen two oxen driven to the Cape. He told me to follow him, that he knew where they were. I went with a constable to his house at Papendorp, and he offered to show us the man who brought the oxen there. He took me to a house in the upper part of the town, where he said the man lived, but the people said he did not live there. I think he called for Africa. I took him to the station-house. On the following morning (Sunday) I made inquiries at the shambles, and went to the Castle. When I was going through the gate, a constable overtook me and told me that he had heard where the oxen were. We went to the kraal behind the Castle, and there we found one of the oxen. I saw a tall man (Leary) there, who showed me the horns and skin.

John Heeremger.—I am a police constable of the Cape District. I know the prisoners. I saw them on Saturday, the 17th, about 12 o'clock, between the market and the upper toll gate, coming towards town Africa was leading two oxen, and Visser was driving them. The ox outside is one of them, and the other was similar. I saw this one the following morning in the slaughter yard.

Dirk Justus Snibbe.—I am a farmer at Kuils River. Samuel came to town on Friday with my wagon and eight oxen. He returned with six, and said the other two were missing. One of them is now outside; and the other was of the same colour. They were fat, and I could have sold them for £6 each.

The prisoner *Visser* declared,—I work at Mrs. Wilmot's. On Friday evening, on going home, Africa came to my house with two oxen. I asked the people how long he had been there. They said, since 3 o'clock. He made a disturbance, and I asked him how he came to other people's house to make a noise. He said he had only sent the oxen to the pound. I said, if you had done that, you would have done well. He said he wanted a place to put the oxen in. We put them in an old room. He asked me to sell the oxen for him. I said I did not know, but when I came back from Cape Town I would tell him. I asked at the Castle, and the man who was here said he had no permission to buy them. A coolie told me to go to Mrs. Stanford. I went there, and the mistress told me to bring the oxen there, as she wanted to see them herself She asked me for the price of the oxen, and I said £4 10 for both. When I took the oxen there she sent a little boy for the old colonel, and he came himself. I said to the colonel, £4 5 is too little; give £4 10. The prisoner Africa had said, let them go for £4. but I got £4 10. He said I must give him £1, and the next day he would call again, and in the mean time with the remainder I must purchase goods for him.

Africa.—I can say nothing. That I stole the oxen is true. Visser sent me out to do it. He said, if it was horse or ox I must bring it. I only got £1 out of it, and I got drunk on Saturday night, and that was stolen.

Graaff-Reinet, November 16, 1849.

Sir,—I have been contemplating giving up the Agency of your paper for some time, perceiving your views on the important object of our present struggle to be against the true interest of the Colony—and I feel it the more being one whose Native Country is Africa and whose feelings on this subject do not accord with yours.

Having come to this determination you will please consider me no longer your Agent, the more so since the issue of your last two Numbers 934 and 935, giving, so far as relates to this place, publicity to statements of writers from this place, several parts of which are perverted and false.

You are at liberty to make what use you like of my letter as I flinch for no man.

I am, Sir,
Your Obedient Servant,
J. G. S. DE VILLIERS.

R. GODDINGTON, Esq., Editor of the
Graham's Town Journal.

Original Correspondence.

Long Reed Valley, Great Berg River,
15 Nov. 1849.

Sir,—I beg leave to hand you, on the other side, the copy of a letter, which I have this day addressed to the Secretary to Government, resigning my Commission as Justice of the Peace, for the Division of Malmesbury; and I have to request, that you will be good enough to announce my resignation, in Dutch and English, in your Journal.

I am, Sir,
Your obedient Servant,
J. J. KOTZE.

To the Editor of the "Zuid Afrikaan,"
Cape Town.

[COPY.]

Long Reed Valley, Great Berg River,
15th November 1849.

Sir,—I have delayed thus long in giving up the Commission I hold as Justice of the Peace for the Division of Malmesbury, under the firm conviction, that his Excellency the Governor would, ere this, have listened to the prayers and remonstrances of the whole population of this Colony, and have sent the "Neptune" with her cargo of pollution from our shores.

Finding, however, that His Excellency persists in waiting the arrival of Earl Grey's answer to his dispatches, thereby leaving the question still doubtful, and depending on a man who has already sternly expressed his determination, that these three hundred felons should and must be landed at the Cape, I cannot conscientiously, or in justice to my fellow colonists, longer retain the situation I fill under Government. I herewith, therefore, enclose my Commission, and I request you will inform His Excellency of my resignation thereof.

I have the honor to remain, Sir,
Your Most Obedient Servant,
(Signed) J. J. KOTZE.

The Honorable
the Secretary to Government &c. &c. &c.
Cape Town.

Sir!—It will afford an indignant smile to that impartial Magistrate of Wynberg, Major Wolfe, and the staunch patriotic friend of the Colony and Colonists Mr. Fairbairn, in reading in the *Graham's Town Journal* of Saturday November 10 last, headed "Anti-Convict doings at Stellenbosch,"—the contents of letters which that Editor has thought proper to publish in his Journal, giving an account of the affair of Mr. Morkel and the public at Stellenbosch. This letter must evidently have originated with and have been sent to the Editor for publication, by an hanger on at Government house,—a time serving tool, and an office hunting sycophant, and is intended to mislead the readers here and at a distance as to the true aspect of the affair in question and to throw odium on the *Commercial Advertiser* and *Zuid-Afrikaan*, for having given a different version of this transaction in their papers—from that communicated to the Editor by that hanger on, &c. &c., at Government House, and the whole of which is a tissue of falsehood and misrepresentation. Major Wolfe will perhaps say or think if it be true, whether he ever during the enquiry made use of or had any reason to say the words "that the very first individual who should disturb the Court, be he who he might, should be committed to prison" This is false, the contrary the Major will perhaps say or think, and which he actually did say in court. The inquiry was conducted so orderly and so respectfully towards him, that there was no occasion to say anything the like; on the contrary, the Supreme Court could not have been conducted so orderly, not even a single one of the 25 policemen from Town or those employed in the village, being required to keep order;—also he would likewise say, (to their honor) that he had no occasion even to issue one single summons for the appearance of any of the defendants. On the contrary, when their names were called they made their appearance before him;—also when the investigation was closed he called upon them to enter into their own recognizances of £20 each, to answer any charge which might be brought against them, which was merely done to follow up the course of proceeding and for his own justification, and added that he was sent to make the necessary enquiry into this complaint,—but if he had been sitting there to pass judgment he would not hesitate to acquit them So much for their lame and frivolous defence, as that hanger on wishes to make it appear. As for Sedgley's hotel, the Major will say "there was no occasion for me to interfere, all was settled without any decision of mine to bring the persons to their senses, supplies were not stopped but procured in abundance."

It is much to be regretted that the Editor of the *Graham's Town Journal* should allow himself to be imposed upon by such writers as the one alluded to. I would recommend that he should dismiss his name from the list of correspondents, as unworthy of being in future noticed. That person has come from obscurity into notice, and he is well known in Cape Town as a tool at Government house. As an eye witness to the whole affair in Morkel's case, I say that the account given thereof in the *Commercial Advertiser*, is perfectly correct, and Mr. Fairbairn has already negatived the aspersion that on his arrival at Stellenbosch on Sunday evening he succeeded in getting a number of persons assembled and exhorted them to keep the peace, and not to impede the officers of justice in the execution of their duty. Mr. Fairbairn has said in one of his public speeches, that he was not the cause that peace was maintained at Stellenbosch; that he found the inhabitants perfectly quiet, and that each person should be his own peace maker, which has proved to be the case. The meeting had already been called together before anything was known of Mr. F.'s arrival at Stellenbosch and of that gentleman being introduced to the meeting he was greeted with three cheers, and after the meeting was over three more cheers were given to that noble patriotic gentleman who left the town early the next morning.

The account given of the affair in the *Zuid Afrikaan* is also correct, it gives the proceedings on that memorable day when one unfaithful to the cause was used as all others should be. The account in the *Commercial Advertiser* is also correct, giving a more detailed account and in what state Mr. F. found the inhabitants.

It would be to the shame of Mr. Hendrik Morkel should after the evidence given on the day of the enquiry be made public. I shall therefore say no more about it at present.

I am proud to call myself,
AN INHABITANT OF STELLENBOSCH.

Worcester, November 17, 1849.

SIR,—It was with considerable disgust I observed in your paper of the 12th instant the singular proceedings of the Anti-Convict Association at this places, in their ordinary meeting held on the 3d instant. As it appears that only personal, and not public matters—as it should be—are discussed there, it were desirable that a couple of gentlemen from Cape Town should also come over to us, to enlighten those gentlemen as to what they should do or leave undone. I should not have taken up my pen if I were an Anti-Convict in appearance; but being a staunch Anti Convict, and as it has been endeavored to degrade me before the public, I feel bound as a person interested in this my native place, fearlessly to answer those gentlemen.

At the abovementioned meeting Mr. P. Van der Byl submitted a statement or notice, as he termed it, that had been published respecting him in the *Zuid Afrikaan* of the 25th October last, and declared that statement to be distorted and false, and evidently intended to injure him in his business and he proceeded to call for the evidence of the Secretary (who rather seems to be the Chairman), as to the manner in which he and his firm were disposed about the Pledge (of which nothing is said in the above statement or notice.)

It further appears from Mr Myline's speech that I am the person to whom Mr. Van der Byl alludes, and who endeavored to injure him. To this I must say, that before I shall be capable of so injuring any one, I must first become acquainted with that detestable monster called *Envy* to which I am thus far a stranger, and I defy any man to point out any individual whom I have thus, directly or indirectly, endeavored to injure.

I am also sure that if Mr. Van der Byl and his partner were to go back a little they would find that we have always dealt on an amicable footing, without quarrel, and that I have never interfered, directly or indirectly, with their business for I have enough to do with my own; and if there be anything offensive in this statement to Mr. Van der Byl, it is no fault of mine, for what I did was not for myself, but for the district of Worcester, and as the most respectable portion here approve of my conduct, I have nothing to fear.

Mr. Van der Byl further said that he was prepared to show that many of the names to the document had been obtained the parties not knowing what they signed (an insult to the public of Worcester.) Mr. Van der Byl will find this very difficult; and even should he find *one* or *two*, I shall publicly declare their statements false, as I do declare that of the person hereinafter named.

What proofs Mr. J. H. Munnik may possess on this head, I know not; but as to Mr. Jan Lindenberg, if he is a man of honor and of character (as I have ever considered and still consider him to be,) he will maintain the words voluntarily spoken by him in my shop on Saturday the 10th instant.—That gentleman only mentioned the names of two Messrs. Kloppers,—of which I had previous intimation,—and who declared in the presence of Messrs. F. D. Couradie, P. R. du Toit, F. C. de Wet, and several others, that they had not said that they did not know what they had signed; but that they had said that they had not signed that Mr. Munnik was a convict. (This, besides, would be impossible, as we are all perfectly aware that he is not one.)

On the other hand I would feel a certain pride in deceiving such men as Messrs. P. J. de Vos, P. G. de Wet, F. D. Conradie and others, whose names are attached to the statement in question, or in making them sign something which they dont know, not because *I* desire to be branded as a rogue or villain, as many deserve to be, but because I would then be considered the most clever individual in this place.

The imputations on the part of Mr. Myline I would certainly have overlooked, but as that gentleman has endeavoured to pervert shamefully the words of Mr. Hugo, I shall merely state what truth they contain and what has been done. Mr. Myline stated, that Mr. Hugo told him that, on his return from Cape Town, he had endeavoured to ascertain the feelings of the people relative to the expressions said to have been made by Mr. Van der Byl; that said Mr. Hugo had met me, and that I had then requested to have the memorandum (which he had obtained in town from Mr. Saunders) for a moment. This is false and entirely untrue, and did I not know Mr. Hugo, I might be led to believe that he had so expressed himself.

The truth is this, and Mr. Hugo will confirm it. Said Gentleman came from town to me to weigh his goods which he had brought with him, and in the course of conversation he said, "what think you has Mr. Van der Byl done?" and thereupon took from his pocket the memorandum in question which he exhibited to me. I told him that this was most shameful, and asked him what he intended to do, adding that Mr. Van der Byl had done nothing against the Pledge and had not violated the same;—as to Mr. Van der Byl, I said, he is perfectly clear and *for* the Pledge, but if this report is circulated in town, *we* of the district of Worcester, and not he Van der Byl, would run the risk of coming under the Pledge.

Mr. Hugo concurred in this, and was also of opinion that this was not a case of the association against Mr. Van der Byl, but of every inhabitant of this district. Mr. Hugo requested me to bestir myself in the matter, and gave me the memorandum which I did not request of him. I told him that I was about to start for Hexrivier, and would take it with me and that I would first ascertain the feelings of the old respectable inhabitants. Mr. Hugo approved of this, adding, try to send it away by the first post, for there are wagons from this district on their way to town, and if this report should gain ground in town, and wagons arrive on the market, they may return home with their loads. I consequently proceeded to Hexrivier, and on my arrival there consulted the aforesaid old respectable men and others whom I knew to be staunch anti-convicts, and also acquainted them with Mr. Hugo's opinion; upon which I was induced by Mr. P. de Vos (a zealous anti convict) to draw up a document at once contradicting the report. This was done immediately, and the majority of the parties were induced by the abovenamed respectable men who value their district, more particularly as it was feared that people might be disappointed when they arrived in the market with produce. It was also determined that if Mr. Van der Byl properly cleared himself of this charge, an apology would be offered to him, and that it would afford us great pleasure to find that he was innocent.

It is alleged that this proceeding was premature; this I can't find, for take the case of Mr. Holloway, of the district of Stellenbosch. Before any association had taken notice of him, and before it was known that Captain Stanford was accommodated by him, he came to the association whose interference he solicited to be reinstated in the favor of the public. From this it appears clear that the Anti-Convicts of Stellenbosch and Cape Town place people under the Pledge themselves and not the associations; and who assures the inhabitants of the Worcester district that they would not have been equally treated?

Mr. Myline alludes to certain representations against the chief constable. This is not a matter of which the Anti-Convict Association can take cognizance; I shall merely observe that my brother, Mr Jacobus Meiring, went round with it, and was provided with a copy in Dutch and English, and that Mr. Myline, notwithstanding the great trouble taken by him, only met with one person who said that he had been deceived, and that person is Jan Gysbert Roos This person has stated a great untruth, for the Dutch copy was read to him, in my presence, in the shop of Mr. A. M. Meiring.

Now to return to the Anti-Convict Association.—Mr. Van der Byl has endeavoured to exculpate himself, and has succeeded as far as the association is concerned; but it is not so with the inhabitants of the district of Worcester; they do not consider the defence sufficient, and first require to see the several proofs published, which Mr. Van der Byl has in his possession. This I tell Mr. Van der Byl in a friendly spirit, for since the arrival of the post, several persons have intimated it to me.

I also wish to inform the association that this was not a case in which they had a right to interfere. It was a case between the inhabitants of the district of Worcester and Mr. Van der Byl, for Mr. Van der Byl has not violated the Pledge, or offended against the members of the association in their official capacity.

In conclusion I take the liberty to direct the attention of all those who signed the statement to the abovementioned proceedings of the Association, in which, if not all, at any rate many of them have been insulted, grossly insulted, and degraded in the sight of the whole colony, by the expression: "They did not know what they had signed!"

I now conclude, relying upon the respectable portion of the public, for the case I have taken up is not my own but that of the inhabitants of the district of Worcester whose prosperity I have in view.

Trusting that this will find a place in your columns, I have the honor to remain.

Your obedient servant,
P. G. MEIRING.

AMERICA.

From the United States we have a curious proclamation by President Taylor. A party is actually preparing an armed expedition to seize and "annex" Cuba; and there is no power which can be employed for the direct prevention of such a step. General Taylor confesses that such prevention is the duty of his Government; but he only warns the expeditionists that they are about to break the laws of other states, and that they are not to expect any protection from the Government at Washington; so that they must take the consequences. General Taylor appears to be losing his popularity, and this discountenancing of the buccaneers is likely enough to enhance the popular disaffection. In other respects the accounts from the Union are not happy: cholera is slaying its thousands; and the states are an exception to the general reports of good crops this year,—a very large exception, no doubt, and one which may go some way to allay the fears of "unprotected" English farmers.—*Spectator September* 1, 1849.

The advices by the steam ship *America* bring the news down from New York to the 22d August. The President was making a progress through the country; in the course of which evidences of great personal popularity were abundantly displayed. He had suffered lately from cholera affection, but was recovered The election-returns had still gone against the Whigs; and all accounts now agree that General Taylor and his Ministry will have to face a Legislature the majority of which will be opposed to them on the distinctive political features which mark the two leading parties in the Union. It is expected that General Taylor will sacrifice his personal predilections, and "govern in consonance with the expressed will of the nation.—*Spectator September* 8.

CANADA.

The steam-ship America brings intelligence of renewed riots and bloodshed in Montreal, consequent on the arrest by Government, at last, of several persons charged with being concerned in the burning of the Houses of Parliament The telegraphic despatches which furnish the materials of the ordinary accounts are but meagre, and not altogether consistent in details. The Montreal correspondent of the *Morning Chronicle* contributes (though with an obvious bias) the most intelligible narrative, down to the 20th August.

"It became known on Tuesday last, [the 14th August,] the day after I wrote you, that our two Colonial Polignacs, Messrs, Lafontaine and Baldwin, intended to make a coup d'état Upon this the excitement among the opponents of the Government became serious and very alarming; and on Wednesday, the following day, the parties against whom warrants had issued, finding that the popular ferment was likely to prove dangerous to the peace of the city, either surrendered themselves immediately, or intimated to the chief constable, that upon his serving them with proper warrants they would straightway accompany him to the police-office In this manner seven or eight were brought up, all for misdemeanours except two, charged with felony punishable by imprisonment. Some were English, some Irish, others Scotch; and all gave bail.

"While these events were going on, the excitement in the streets towards the close of the day increased considerably; and in the evening a mob of two or three hundred, chiefly boys, made a visit to Mr. Lafontaine's dwelling house. This gentleman had already, in April last, suffered severe loss at the hands of a mob. His out-buildings were burned, his house much injured, and his furniture destroyed. On that occasion he was absent, but on this he was at home and prepared. He had filled his dwelling with armed men, consisting principally of his colleagues in the Ministry, and others his personal friends, with, I believe, some ruffians. When the mob reached his premises, with what demonstrations I cannot safely say, a volley was fired from the house upon the rioters; and one boy, a fine lad about nineteen years of age, of the name of Mason, was killed, and several others wounded. Thereupon the mob retreated, and the firing ceased. Much agitation prevailed all that night; and several barricades were raised in the streets, but not with a view to resisting the troops. When these last arrived at a barricade, the mob cheered, withdrew, and the barricades were removed. What the intention was in raising these obstructions, I have not learned.

"All day Thursday and Friday the excitement continued; and during these two nights large fires took place, one of which was Donegana's great hotel. These conflagrations, though not attributed to political incendiarism, increased the agitation and tumult. Great crowds filled and paraded the streets, no doubt with a design to intimidate; they raised barricades, and bravely thrashed obnoxious individuals who were passing, quietly through the town; and all this with the most perfect impunity Some of the street-lamps were broken, the others were extinguished; and amidst the darkness, yelling, and uproar, the city wore an aspect of anarchy and desolation.

"On Saturday the remains of young Mason were interred with great pomp and solemnity. The following is the strange card of invitation to his funeral obsequies, posted in every part of the city, in placard form, the previous evening—

'Murder! The first Anglo-Saxon blood! Turn out to a man to the funeral, that you may remember for ever the murdered victim and the glorious cause! Tomorrow morning at ten o'clock the body of young Mason will be carried from Craig Street to the grave. Let the shops be shut.—Friday Aug. 17, 1849.'

"The pall bearers and mourners wore red scarfs and white bands,—emblems, they say, of innocence and ruthless murder, with an ominous intimation of vengeance to be wreaked upon the perpetrators of the bloody deed. There does, indeed, seem to be more truth than poetry in these symptoms of hostility to Mr. Lafontaine. About two thousand persons attended the funeral. I mention these details to give you some idea of the state of society in which we live just now. In Montreal we may vie with any part of Texas, and we are fast relapsing into the rudeness and disorders of savage life. If this state of things continue much longer, every man will have to go armed, and the assassination of his neighbour will be his only means of security. . . . .

An evening extra of one of our papers on Saturday, thus discourses respecting the inquest and Mr. Lafontaine—

"The inquest on the murder of young Mason was suspended until Monday morning at 10 o'clock, in consequence of the unexpected, but we suppose convenient, absence of Mr. J. J. Jobin, one of the jurors, and of the refusal of the Honourable L. H. Lafontaine to obey the summons of the Coroner to appear as a witness.

The first Law-officer of the Crown manifests his contempt for the law.

'Lord Elgin's Prime Minister sets at defiance the order of a high court engaged in a solemn duty.

'People of Canada! what are you coming to? Judges, jurors, and witnesses, laugh at the provisions of law.

'Society, with Lord Elgin at the head of a political party, has become disorganized.'

"As to Mr. Lafontaine's refusal to appear before the Coroner's Jury, I cannot speak positively, but I should hardly believe it possible. In private life, I have always taken Mr. Lafontaine for a humane and honourable man; and I am sure he regrets that blood has been shed, though he may feel justified in what he did, or caused to be done. Whether he comes voluntarily or involuntarily, he will be examined to-day. There is a general impression among impartial men (in which I confess I do not yet participate,) making every allowance for Mr. Lafontaine, that his friends fired premature; and they say, that in any event he should have warned the mob, which it appears quite certain he did not. If I recollect rightly, Lord North, under almost similar circumstances, gave notice of impending resistance, and the mob dispersed. Be this as it may, it is a very unpleasant business altogether *The Coroner, who is a Canadian and a personal friend of Mr Lafontaine was, it is said, (and I believe it to be a fact,) one of the defenders of the Prime Minister's house, and there when the volley was fired.* I regret to say, so far as I have seen, he conducts the inquest in a most partisan spirit. I suspect we shall have a good deal of trouble before it is all over. We have not had time to hear how the affair will be viewed in other parts of the province."

On the 20th, while M. Lafontaine was giving evidence, the hotel in which the Jury were sitting took fire. "The confusion was dreadful: the soldiers on guard ran about with fixed bayonets. M. Lafontaine was eventually escorted to the Government House in the centre of a square of troops."

The later accounts, by the telegraph, extend to the 22nd August, and are brief enough for insertion verbatim—

"*Montreal*, August 22.—The Government have addressed a letter to the Mayor, asking him whether he could preserve the peace of the city. His Honour called a meeting of the Municipal Council, but they arrived at no conclusion. The Mayor then replied, that he could not keep the peace.

"All the Executive Councillors have arrived, and held a Council yesterday, as also to-day.

"The Horse Police are still out of town, and it is said that a body of armed men are waiting their arrival. [It is stated that the Police had fired at the people blank cartridge, and supposes, on Saturday night the 18th; then went on board a steamer, crossed the St. Lawrence, and remained on the East side of the river.]—*Spectator, Sept* 8.

AUSTRIA AND HUNGARY.

The Vienna papers publish the two following proclamations:—

"KOSSUTH TO THE NATION.

"After the disastrous battles which have taken place within the last few days, we can no longer have any hope of carrying on the war of self-defence with success against the great force which the allied Austrians and Russians have brought into the field. Under these circumstances, the present and future salvation of the nation can only be looked for at the hands of the leaders of its armies; and it is my firm persuasion that the longer duration of the present Government would not only be useless, but even detrimental. I therefore announce to the nation that, instigated by that pure, patriotic feeling which induces me to dedicate my every measure and my whole life to my native country, I, for myself and in the name of the whole Ministry, lay down the reins of government, and invest General Arthur Georgey with the supreme civil and military powers as long as the nation shall not make use of its right to dispose of them in another manner. I expect from him that he will employ the power vested in him, as far as in his power lies, to preserve the national and political independence of our poor fatherland, as well for the present as the future, and for this I, before God, make him responsible to the nation and to history. May he love his country as disinterestedly as I have done, and may he be more fortunate in securing the happiness of the nation than I have been! My actions can no longer be of service to my country, but if my death could be of advantage to it I would willingly sacrifice my life. May the God of justice and mercy be with the nation.

"LOUIS KOSSUTH, Governor.
"BARTHOLOMEW SYEMERE, Minister of the Home Department.
"SEBASTIAN VUKOVICH, Minister of Justice.
"LADISLAUS CSANYI, Minister of Public Works.
"MICHAEL HOWATH, Minister of Ecclesiastical Affairs."

It is worthy of remark that the style of the original document is infinitely inferior to the former productions of Kossuth's pen.—

"GEORGY TO THE NATION.

"Citizens,—The Provisional Government has ceased to exist. The Governor and the Ministers have voluntarily retired from their offices and the Government. Under such circumstances a military directorship is indispensable, and this, with the civil power, I provisionally take into my hands. Citizens! what can be done in such an afflicting position for our fatherland I will do either sword in hand or by pacific means, according as it may be necessary, but, at all events, so that fewer sacrifices may be required, and that persecution, cruelty, and murder may cease. Citizens! the circumstances are so extraordinary, and the blows of fate so heavy, that any fixed plans for the future are impossible. My only counsel and wish is that you retire to your homes, and take no share either in resistance or conflict, even if the enemy should enter the town which you inhabit, as the probability is that you can only find safety for yourselves and your property by remaining in your homes, and pursuing your usual avocations. Citizens! Whatever lot, God, in his inscrutable will, has destined for us we will bear with manly fortitude, in the blissful conviction that the just cause cannot be lost for ever. Citizens! may God be with us.

"ARTHUR GEORGY."

ENGLISH SYMPATHY WITH THE HUNGARIANS.

A crowded meeting was held at Tooting on Friday last week, to testify sympathy with the Hungarians. Resolutions were adopted, praying the Queen to *acknowledge the Magyar Government!* and the meeting separated with cheers for the cause.

At a meeting in support of the Hungarians, in Hammersmith, on Thursday, Lord Dudley Stuart presided, and made a sort of announcement that such demonstrations will be continued notwithstanding the late disastrous news, with a changed object—

The sympathies of Englishmen are with Hungary equally in victory or defeat. "England will not abandon Hungary under any circumstances; we will abide by her. By holding such meetings as these through the country, the feelings of the people of England will be so strongly expressed as to strengthen the good intentions of Lord Palmerston and her Majesty's Government, to induce them to intercede in favour of Hungary for the purpose of inducing Austria to act with forbearance and respect towards a conquered though most heroic people."

In addition to resolutions declaring that late events only more imperatively call on Englishmen to express their sympathy, the following resolution was unanimously carried—

"That an address be presented to Lord Palmerston, in the hope that English diplomacy may successfully interfere to secure for the Hungarian nation its own historical liberties, instead of merely fusion with the remainder of the Austrian territories."—*Spectator Sept*, 1.

FRANCE.

The following is our Paris correspondent's letter, dated Friday, 5 p.m.:—

It is superfluous to say that the affairs of Rome will, by the letter of the President of the Republic to M. Edgar Ney, be brought to a crisis. There is now no going back or remaining still; a change of some kind must take place, and that before long. Without going so far as to agree with the President of the Republic, about the Imperial armies having been the missionaries of constitutional freedom throughout Europe, it will, at all events, be admitted that the army of the present Republic did not go to Rome with the object of restoring the abuses of the old Pontifical Government, and that its triumph has given it a right to interfere in preventing such a result. My letters from the last few days will have prepared you for some such crisis as the present. Whatever might have been thought of the facility of the Pope's character, it was not supposed that he would have exhibited so much vacillation—in plain terms, so much bad faith—as since the entrance of the French into Rome. While giving assurances to the French agents of his benevolent intentions towards his people, and of his willingness to forget the past, so much so as to lead the Government to hope that his assurance were sincere, and that his acts would be in accordance with them, he has constantly lent his ear to mischievous councillors, and finally permitted a system to be established, which, if persevered in, must produce another convulsion. The mask would, however, appear to have been thrown off entirely during the last few weeks, and I have it on excellent authority that his Holiness, when hard pressed, declared that rather than yield he would embark for America. Matters are, however, now brought to such a point that all further doubt or vacillation is useless and dangerous.

"It is not without reason that Louis Napoleon Bonaparte has expressed himself in the manner he has done respecting the treatment of the army by the new Government. It is stated here that they have been neglected and slighted. Even on mere matters of form, a disposition to undervalue the Chief of the army has been manifested. For instance, soon after the nomination of General Rostolan to the command of the army, he went in full state to pay the usual visit to the Commissioners of the Pope. Some days passed over, and the visit was not returned, as the etiquette usual in such cases required it should be. At the end of this time the Cardinals sent a message to the French General, requiring him to attend them for the purpose of giving some information they wanted This rather contemptuous mode of acting excited the angered General Rostolan, and he sent an answer, stating that if his visit were not returned within two hours he should take steps to make his position respected. The Cardinals paid the visit, but immediately wrote to Gaeta, to say that though they had yielded on the point of form they never would do so on the main question. The result of all this is, that a spirit of discontent is every hour on the increase in Rome, and the population will not be more anxious for the unconditional return of the Pope after the letter of the President of the French Republic. I learn that that letter has produced a great sensation

in Rome; it was read with avidity by the public and by the army, and spoken of openly in the *cafés*, notwithstanding the terrors of the Inquisition.

"So far as I have seen as yet, the effect produced on the public mind in Paris by the letter is favourable, from the firm attitude the Government has taken. It is considered by some as a proof of the defeat of the Legitimist influence. There is, however, little doubt that the ultra-Reactionists and Legitimists will feel very much disappointed."—*Times, Sept.* 10.

The following is our Paris correspondent's letter, dated Wednesday, 5 p.m.:—

"In the absence of any official intelligence this day from Rome, the following letter, dated the 4th, from the correspondent of the *Journal des débats*, will not be found uninteresting:—

"'The position becomes more and more difficult. A crisis equally untoward for France and for Rome is still imminent. It is melancholy to say so, but it is only an intervention of Providence that can relieve us. The commission of the Prelates do not lend themselves to any arrangement; their intercourse with the French authorities is more and more cold and calculated; they do not accept their co-operation, but submit to it, and do so with a bad grace. Each new act in common leads to a division, even where our intervention is most indispensable. At Gaeta the coolness is even more clearly marked out. Not only astonishment is expressed at all our demands, but it is found impossible to conceive that discontent should be felt by us at the daily tergiversations which the negotiations undergo. The President's letter has, unfortunately, furnished a more plausible pretext for recriminations. Thus even a rupture appears to be feared. Present circumstances do not alone create this deplorable state of things. Nothing really grave in the conduct of the French authorities, since their entrance into the Pontifical States, can justify it. The cause is to be found elsewhere. Pius IX, whose heart has always been full of goodwill towards France, is now animated with respect to her with an invincible sentiment of distrust. He has no faith in the stability of her new institutions; and even were he to admit her intention, he would still hesitate to trust to her, in the fear of seeing at some moment or other different men and different ideas spring into power. In that the Papal way of thinking is only State reasoning. However untoward for us may be its consequences, we unfortunately cannot deny that there is some good cause for them. Yet we are entitled to require that they be not carried beyond certain bounds. That is, in my opinion, the real motive of the temporising of the Pope—the motive which, adroitly turned to account by the prelates of his household and of his *chancellerie*, retains him in the errors of the diplomacy of the northern Courts, and will prevent him, perhaps, from returning for a long time to his capital."—*Times, Sept.* 14.

ITALY.

The effect of Louis Napoleon's letter to M. Ney on the Roman populace has been very favourable to the French army. General Rostolan had with difficulty prevented overt demonstrations against the Cardinal Commission. The conference at Gaëta had resolved that the note was beneath its notice—especially as it was only an unofficial expression of opinion to a subordinate military officer in the French service. Still it is said that the crisis was very menacing, and a rupture was imminent.—*Spectator, Sept.* 15.

The *Réforme* pins the President and the Ministry to the admission that the object of the French intervention was to restore the Pope—

"All the consequences, direct and indirect, of that expedition, assume now a precise character, which forbids the Ministry to persevere any longer in its artful and lying system; and, in fine, that M. Louis Bonaparte remains more than ever attainted and convicted of putting his own personality in the first place, and that, blinded by Imperial visions, he forgets that we live under a Democratic constitution."

General Randon has been appointed to the command of the Roman expedition. At a Cabinet Council held on Tuesday, he attended and received his instructions—

"These amount *en somme* to this, that, should the Pope not come to Rome, he is to carry out with vigour the line of conduct specified in the President's letter. General Randon starts tonight for his new command.—*Spectator, Sept.* 15.

Shabbiness has characterized the treatment of the Italians by France and England; the conduct of France being the more flagrant, of England the more mean. Not only did France swindle the Romans out of their revolution, but official men in Paris took pains to misrepresent the conduct of the Roman leaders. Thus, the rash Lesseps had described Mazzini in unfavourable terms, not knowing the man; and M. de Falloux did not scruple to make public use of this letter, although the same writer, on a better knowledge, had corrected that portraiture. The Italian leaders, especially if we consider their difficulties, have shown a far higher and abler spirit in the conduct of affairs, than statesmen in more powerful countries. Yet not a word of hearty acknowledgment has been uttered by English statesmen who have been ready enough to recche the disparagements of past days. And the Whig Governor of Malta has introduced the innovation of refusing British hospitality to political refugees. The British public professes to repudiate and detest such conduct, and, in default of more substantial testimony to its own generous feeling, will pass abundant "resolutions" to that effect: of course the respected public will rejoice to perceive, by the advertisement which appears in another page of this journal, that a committee has been appointed to collect an "Italian Refugee Fund" By means of his fund the English public can pay its spontaneous tribute to humanity and justice.—*Spectator, Sept.* 8.

Letters from Toulon of the 6th mention the arrival there of the steamer Cerberus from Civita Vecchia with a number of sick. According to these letters the Pope was as obstinate as ever in refusing concession. This was said to be owing to the King of Naples, who scarcely ever lost sight of him, and also to the Cardinals

The *Union Bretonne* states that a telegraphic despatch reached Brest on the 6th, with orders for the ships Pandora, Huesard, Fabert, Alerte, and two others, to hold themselves in readiness to proceed to sea. Their destination was supposed to be La Plata.—*Times, Sept.* 11.

INSOLVENT ESTATES.

Meetings of Creditors will be held in the undermentioned Estates, which have been placed under sequestration:—

Petrus Ludovicus du Toit, of Cold Bokkeveld, district of Tulbagh, Agriculturist.—First and final meeting at the Magistrate's office, Worcester, on the 15th December.

Robert Thompson, of Cape Town, Baker. First and final meeting at the Master's office, on the 28th November.

Jacobus Johannes Snibbe, of Stikland, Cape District.—First and second meetings at the Master's office, on the 7th and 14th December.

William Allen, of Port Elizabeth, farmer.—First and second meetings at the Magistrate's office, on the 7th and 14th December.

Benjamin Alexander, of Cape Town.—First and second meetings at the Master's Office, on the 28th November and 5th December.

Charles Williams, of Fort Hare, British Kaffraria, Shopkeeper.—First and second meetings at the Magistrate's Office Graham's Town, on the 12th and 19th December.

Mutual Life Assurance Society

OF THE

CAPE OF GOOD HOPE,

ESTABLISHED 27 MAY 1845.

Accumulated Fund, on the 30th day of June, 1849

£20,494 17 8.

VIEW of the Progress of the Society on 31st Day of May in each Year, since its commencement,

Year.		£	s.	d.
1846.	*Accumulated Fund.*	4,214	0	0
1847.	.. ..	6,903	0	0
1848.	.. ..	11,875	0	0
1849.	.. ..	19,116	15	6

N.B.—A Division of Profits among the Members will take place during the year 1850.

E. THOMPSON, Secretary.

NEW GOODS.

PRINCE, COLLISON & Co.,

Are now Landing from the "*Glorian*"

GOLD End Shirting, Punjums, Sheeting, Baftas, Salampores, Jaquards, Chambrays, Voerchits, Colored and Black,
WHITE and Self Colored Moleskin, 4-4 and Military Duck, Canvas, Bleached and Unbleached Drill, Bed Tick.
SHAWLS, Ties, Scarfs, Handkerchiefs, Satin Neck Ties, Black Brussels, Collars, Lace, Edging.
SLOPS and Hosiery in great Variety.
CLOTH, Gossamer and Velvet Caps.
BEADS, Tambour Necessaries, W. B. and A. C. Thread, Pins, Needles, &c.
DUTCH BLANKETS, Cotton Blankets, Counterpanes, Rugs, Pilot Cloth, Hul Mixed Doeskin, Bread Cloth.
MUSKETS, and Farmers Guns.
BEESTLOOP GUNS, with STINKWOOD STOCKS.
TELESCOPES, Perspectives, Spectacles, Dressing Cases, Work Boxes, Gilt Earrings, Combs, &c.
SELF TIP TABLE KNIVES and Forks, B. M. Table Spoons, Pocket Knives, Pen Knives, Scissors.
FILES and Rasps, Handsaws, Augars, Gimblets, Braces and Bitts, Iron Forks, Iron and Pewter Kettles.
GREEN and Blue Paint.

Handel Maatschappy,
21st November, 1849.

DUTCH GOODS,

Ex "JOHANNA CORNELIA."

THOMSON, WATSON & Co., are daily expecting by the above *Ship*,—
SWEETMILK CHEESES,
EDAM CHEESES,
PEARL BARLEY,
WESTPHALIA HAMS,
STARCH,
SUGAR CANDY,
CRUSHED and LOAF SUGAR,
TREACLE IN JARS,
SPENGLER'S GIN,
BOILED LINSEED OIL,
RAPE OIL,
13th Heerengracht,
24th November, 1849.

New Summer Goods.

McDONALD, BUSK & Co.,

Are now Landing ex "Gloriana," from London,

AN Extensive Investment of Fancy and Staple Manufactures, amongst which are—
VOERCHITZ and Summer PRINTS
GINGHAMS and fancy CHECKS
SHIRTINGS Longeloths and SHEETINGS,
MOLESKINS, DRABBETT
HOLLANDS and Silecias, rolled LINING
FLANNELS, BAIZE and Flushings
CLOTHS, DOESKINS and BUCKSKINS
CASSIMERES, Cassinetts and Merino COATING
HOSIERY, GLOVES, BRACES, &c.
MUSLINS, in cold. white and fancy
Checked and plain and fancy ORLEANS
COLLARS, LACE in great variety, BLONDES
ROUCHE. Puffing, GIMPS and Binding
DRESS TRIMMINGS, BRAIDS
NECK TIES, 4-4 Wool and Fancy SHAWLS
MILLINERY, Ladies' and Maids' BONNETS
Boys' STRAW HATS, CAPS, &c
DRESSES in Tarlatan, Muslin, Barege, &c.
Men's, Ladies', Maids' and Children's SHOES & BOOTS
Toilet COVERS and QUILTS
Lawn, Cambric and Muslin HANDKERCHIEFS
CANVAS, DUCKS and GRAIN BAGS
SUGAR CANDY.

McDONALD, BUSK & Co.

Direct Tea.

THE Undersigned are now landing ex "VICTORIA,"—

Caper and Orange Pekoe Teas,

Of a superior quality, in matted packages of 10 and 40 Catties, which they offer at reduced prices.

JAMIESON & Co.

ADVERTISEMENT.

THE Undersigned having returned from England, and understanding that certain reports injurious to the interests of the Firm of VAN DER BYL & Co., are in circulation, he hereby informs his numerous Customers, and the Public, that his Sentiments are in accordance with those of the Anti-Convict Association, and that nothing shall be done by his Firm contrary to the interests of his fellow-colonists.

P. G. VAN DER BYL.

Cape Town, 23rd November, 1849.

TO CARRIERS.

NOTICE.

WHEREAS certain of the Carriers holding Grazing Licences, granted by the Undersigned on his Estates called "Montagu's Gift," "Grassy Park," "Olle Boom," and "Zeekoe Vley," having without his knowledge or consent, engaged with Mr. MOSTERT to convey Loads to the Naval Department.—he hereby gives notice, that the Licences of such Persons are from this date cancelled, and their Cattle will be forthwith Impounded, and no License will ever be granted to them by the Undersigned.

JACOB H. DREYER.

Zoekoe Vley, 20th Nov., 1849.

Wool! Wool!!

THE Undersigned will either Buy or make Liberal Advances upon Wool, to be shipped to his London House.

ERNST LANDSBERG.

PUBLIC SALE OF

LANDED PROPERTY,

IN CAPE TOWN.

On FRIDAY, the 15th DEC. 1849,

AT 10 o'CLOCK PRECISELY,

THE Undersigned, having some intention of changing his Residence, will cause to be publicly sold on the above day, his HOUSE and PREMISES, situate in Long street, corner of Long-market-street. The Property is too well known to require any special recommendation; and on account of its central position is particularly well adapted for the Wholesale and Retail Business.

The Property is in the meanwhile for Private Sale or to let on lease.

For further particulars apply to

W. F. J. VON LUDWIG.

ON SATURDAY the 1st DECEMBER next, AT 11 O'CLOCK.

WILL be sold at the Sale of Mr. LOUIS P. CAUVIN, on account of the Insolvent Estate of A. & J. TAYLOR,

1.—A Plot of Ground at Papendorp near the Beach, in extent 150 square roods, being Lot No 268 of the Government Land Sales, and No. 14 of the Papendorp Allotments. Terms: Three Months Credit with Transfer upon payment.

2.—A Lady's Gold Watch,

3.—A lot of Unpaid outstanding Debts, a List of which may be seen at the Office of the Insolvent Estates Branch, Board of Executors.

F. GODF. WATERMEYER, for Trustees.

21st November, 1849.

INSIDE SALE.

To-Morrow (Tuesday,) Morning,

AN EXTENSIVE INSIDE SALE will be held at Mr. JOHNS' Sale Rooms, of a large variety of

Fine and Fancy Summer Goods,

CONSISTING OF:

Ladies' Dresses, Bonnets, Muslin Collars, Habit Shirts, Chemesittes, Silk and Satin Shawls and Handkerchiefs, Gros de Naples, Ribbons, Dress Caps, Brides, Flowers, &c. &c.

Every article will be positively sold without reserve

HAMILTON, LOSS, & Co.

25th Anniversary Meeting of the SCOTTISH CHURCH.

THE Annual Meeting of the SCOTTISH CHURCH MISSIONARY ASSOCIATION, will be held THIS EVENING, (Monday,) the 26th instant, being the 25th Anniversary of the formation of the Church.

A Report containing a brief sketch of the progress of the Church and Mission will be read, after which several Ministers and others are expected to address the meeting. The chair will be taken at ½ before 7 o'Clock.

A preparatory Sermon will be preached by the Revd. Mr. Elliot on Sunday Morning the 25th Instant, at ½ past 10 o'Clock. Collections will be made on both occasions in aid of the Funds.

SIMON'S TOWN.

A Further Sale of damaged JAVA COFFEE AND SUGAR, landed from the Dutch bark *Kolonel Koopman*, will be held at Simon's Town,

On FRIDAY the 30th NOV. 1849,

AT 11 o'CLOCK A.M.,

Also of condemned MASTS, SPARS, SAILS, RIGGING, &c. belonging to the said Vessel, all *for account of whomsoever it may concern.*

O. J. TRUTER.

PUBLIC SALE,

In the Insolvent Estate of JACOBUS JOHANNES SNIBBE, of De Vos Fontein, near Stikland.

ON WEDNESDAY, the 28th instant, at 10 o'Clock in the Forenoon will be sold at the place of the Insolvent, the following Live Stock, &c. &c., viz.:—

29 fat Bullocks, amongst which are 2 trained Teams
2 Cows and 1 Calf
26 fat Sheep and Goats
2 excellent saddle and draught horses
1 Oat Stack containing 14 muids seed
1 Barley " " 1½ "
1 Rye " " 1½ "

A. P. J. VAN DER POEL, Prov. Trustee.

Cape Town, Nov. 14, 1849.

PUBLIC SALE

Of excellent slaughter, draught and young Oxen, among which several colored teams.

AT the Sale, to be held on the 3rd December next, at the Place of Mrs. the Widow DAVID DU PLESSIS, at Vissersdrift, situate at Breede River, in this District, will also be sold *Without Reserve*, 100 slaughter, draught and young Oxen, brought up from the interior by Mr. FREDERIK OLWAGE, the famous Cattle Dealer.

LINDENBERG & LAGUERENNE, Auctioneers.

Vendue Office, Worcester, Nov. 19, 1849.

80 *large and fat slaughter Oxen, and*
25 *do. Cows.*

ON THURSDAY, the 29th November, at 10 o'clock precisely, the Undersigned will cause to be publicly sold at Salt River, the above number of fat slaughter Oxen and Cows; and

ON MONDAY, the 3d DECEMBER,

Will be sold at the place of Mr. N. LINDES, Dangefontein, Groenekloof,—

230 draught Oxen
31 draught and breeding Cows
14 barren Cows
600 fat Wethers
500 Kapater Bucks, and
6 young saddle Horses and Mares.

Amongst the draught Oxen there are some colored teams; and all the Cattle have been brought up by the owner from Namaqualand.

G. LE GONIE.

Oliphants River, Nov. 9, 1849.

BLORE & BARTMAN, Auctioneers.

110 *excellent fat, heavy and large slaughter Oxen and Cows, among which are two beautiful colored spans.*
400 *superior Sheep, 3 and 4 years old, and*
10 *very good saddle and draught Horses.*

ON WEDNESDAY, the 28th instant, the Undersigned will cause to be sold at the place of Mr. JAN DE WAAL, Saxenburg, the above number of Oxen, Sheep and Horses, which will be positively present, and nothing sold out of hand.

20th December 1849. J. J. TURPIN.

Mr. JAC. WEGE, Vendue Adm.

PUBLIC SALE.

THE Undersigned having left Paarde Valley, Somerset West, will cause to be sold on the said Farm, ON MONDAY THE 3D DECEMBER NEXT, 50 excellent draught Oxen, draught and saddle Horses, Wagons, Carts, Ploughs, Harness, Yokes, Straps, Riems, &c. &c. and what further may be offered on the day of sale.

STEPHEN HACK.

Mr. J. WEGE, Administrator.

At the same time will positively be sold,

An Oat Stack the produce of 25 muids of seed, a Rye Stack the produce of 11 muids of seed, the standing Crop of Wheat on the Farm,
500 Merino Wethers,
30 Thorough and half-bred Mares, stinted to Rosseo,
A Thoroughbred yearling Colt, out of Georgian, the dam of Sir Hercules,
Some wellbred 2 and 3 years old Colts and young Mules.
25 excellent Cows in Milk and in Calf,
And a variety of other things too numerous to mention.

J. WEGE, Administrator.

PROTECTEUR

Fire and Life Assurance Company.

NOTICE TO INSURERS.

ALL Persons, Shareholders and Non-Shareholders, provided the latter appear on the book, for five successive years as having insured, and being insured to ult. August last, and therefore entitled by the rules of the Company to participate in its profits, are hereby informed that the Dividend declared at the last Meeting of Shareholders amounts, as in the last two former years, to *Fifty per cent.* on the Premium paid in the last year, which Premium will be payable at the first renewal of their insurances.

By Order of Directors,

S. DE KOCK, Secretary.

October 3, 1849.

MEETING UNDER INSOLVENT ESTATE

BEFORE the Master of the Supreme Court, in the Master's Office, Public Buildings, Cape Town, on WEDNESDAY, the 28th November, at 10 o'clock, viz:—

J. J. Snibbe.....	1st	meeting.
Robert Thompson.....	1st and final	do.
J. G. Muller.....	Special	do.
D. G. Muller.....	do.	do.
A. M. Muller.....	do.	do.
J. G, A. van Wyk dec. and surv. spouse..	do.	do.

SALE OF VALUABLE

LANDED PROPERTY, AND STOCK,

In the immediate vicinity of the Town of Swellendam.

THE Undersigned having received instructions from Capt. BUCHANAN, now in England, to dispose of his Property in this District, will cause to be sold by public auction on THURSDAY and FRIDAY, the 27th and 28th December next, that delightful, and highly cultivated Estate "Rotterdam."

In rendering this pleasant residence suitable for a Gentleman's family, in enclosing the Lands and Gardens, and bringing a plentiful supply of Water for their irrigation, no expense has been spared by Captain Buchanan, so that an intending purchaser would enter under the most favourable circumstances. The *Dwelling House* is Commodious, the Rooms spacious and lofty, with planked floors, and excellent attics. It is surrounded by shady Oaks, Orange and other Fruit Trees. There is splendid stabling for 20 Horses, Coach House, Smith's Work-Shop, Shed, and numerous useful Outbuildings. Also large Paddocks and enclosed camps for Young Horses, for the breeding of which the place is so well adapted. Three additional Stables have also just been finished for the accommodation of thoroughbred Horses.

Also the very valuable adjoinging grazing and arable Farm "Bakkely's Plaats," measuring 1280 acres, situated on the banks of a magnificently broad reach of the Breede River, extending from near the Swellendam Race Course to the junction of the Buffeljagts River. These Banks are covered with fine timber and Mimosa Trees, affording abundance of Wood for building purposes, fuel and tanner's bark, always in demand. The arable land is of great extent and fertility, yielding large crops of Wheat, Barley, Oats and Rye, which may be carried at once from the field or thrashing floor to the daily market in Swellendam, being only an hours' ride. There is a substantial Cottage and Stable, situated near the River on this Property.

The vicinity of this Estate to the rising Town of Swellendam possessing innumerable advantages, must always insure its increasing value.

At the same time will be sold without reserve the following STOCK:—

2000 thoroughbred Merino Sheep,
200 Goats,
50 Mares and Foals,

A number of 2 year old Colts and Fillies, by the thoroughbred Horse "Sultan" by "Wahab" (winner of the 2000 Gs. stakes, &c.) The yearlings and the Colts of last September by "Scipio Africanus" by "Scipio" by "Filho du Puto"

1 pair of powerful Plough Horses,
12 Saddle and Wagon Horses,
1 Lady's Horse, 4 years old,
3 Excellent Milch Cows and Calves,
2 Spans of Oxen, in first rate condition,
1 Well bred Bull,
20 Neapolitan Pigs—*a superior Breed,*

The handsome Blood Mare "La Malheureuse," by "Voltaire," dam "Maria," (winner of the St. Leger,) 10 years old, stinted to the thoroughbred Horse "Espartero."—See Stud Book and Racing Calendar.

The handsome thoroughbred dark bay Stallion "Scipio Africanus" by "Scipio" by "Filho du Puto," out of "Miss Syntax," dam "La Malheureuse," as above.

* *This Horse gained the Silver Cup given by the Agricultural Society of Swellendam in 1848.*

The handsome thoroughbred chesnut Colt (one year old) by the imported Horse "Conrad," dam "La Malheureuse," &c. &c. &c.

FARMING IMPLEMENTS,

Consisting of Scotch Carts, Scotch Ploughs, Ransome ditto, Harrows, Chaff Cutter, Roller, Flour grinding Mill, Carpenters' and Smiths' Tools, Coils of Iron for fencing, Iron Wheelbarrows, Turnip Slicer, Bean Barrow, Pit Saw and Frame, Garden Rakes, Axes, Hedge Bills, &c. &c. &c. Also one Bullock Wagon, Yokes, Straps and Riems, Harness, Saddles and Bridles, Plough Collars, Chains, &c., for mounting Shafts, and a great variety of other useful articles.

GRAIN,

About 150 muids of Victoria Wheat, a quantity of Barley and about 10,000 Oatsheaves of this year's produce, Beans, and from 30 to 50 muids of excellent Potatoes, just being taken up.

Refreshments will be given.

GEORGE RATTRAY.

Swellendam, Nov. 21, 1849.

Mr. JOSEPH BARRY, Auctioneer.

P.S. In the mean time the Farms are for Private Sale.

UNION BANK.

No. 17, ST. GEORGE'S-STREET.

Capital £150,000 in Shares of £10 each,

£75,000 PAID UP.

DIRECTORS:

Hon. P. G. BRINK, Esq. Chairman.
HERCULES CROSSE JARVIS, Esq.
FREDERICK SIMON BERNING, Esq.
GEORGE WILSON PRINCE, Esq.
JOHAN GEORGE STEYTLER, Gs., Esq.
JAMES MORTIMER MAYNARD, Esq.
DIRK G. DE JONGH, Esq.
JOHANNES C. SCHICKERLING, Esq.
JOHN STEIN, Esq.

THIS Establishment offers the following advantages to the Public:—

Its large Proprietary, which consists of a great proportion of the monied and agricultural Interests of the Colony guarantees most ample Security.

Its large Capital enables the Directors to afford every accommodation without distinction of Persons, consistent with a due regard to prudence and security.

It facilitates remittances to the Eastern Divisions of the Colony, by granting Bank Post Bills.

It allows Interest on Current Accounts to its Customers, at and after the rate of Three per Cent. per annum, made up monthly, calculated on the minimum Balance due on any day during the month, but no increased rate of Interest will be allowed on fixed Deposits.

It advances money for short periods in favor of its Customers and Shareholders, on their own Promissory Notes and Inland Bills, under pledge of its OWN as well as OTHER BANK STOCK.

Its early Office Hours for Transaction of Business makes it useful to Farmers and Persons doing Business in the Public Market.

The Directors meet on TUESDAYS, THURSDAYS, and SATURDAYS, in each Week, and applications for Discounts are requested to be sent in to the Cashier on the previous days.

☞ *Office hours from 15th October to 15th April from to 3—and from 15th April to 15th October, from 9 to 4 o'clock.*

O. J. TRUTER, Secretary.

SOUTH AFRICAN BANK.

CAPITAL, £100,000.

DIRECTORS:—

P. M. BRINK, Esq., Chairman,
WM. SMITH, Esq.
P. VAN BREDA, Arend's Son, Esq.
JOHS. TROMP, Esq.,
P. J. ROUX, P. Son, Esq.,
J. H. VANREENEN, Esq.
J. A. BAM, Esq.,
G. J. DE KORTE, Esq.,
J. A. LE SUEUR, Esq.,

The Bank allows Interest on fixed Deposits, at the following rates:—

For 12 months, 4 per Cent. per annum.
For 6 months below 12 months 3½ per Cent. per annum.
For 3 months below 6 months 3 per Cent per annum.

APPLICATIONS for Discounts received and attended to daily between the hours of 9 and 11.

G. RAWSTORNE, Cashier.

IT has pleased Almighty God to take unto Him, yesterday, our dearly beloved youngest child JOHANNA CORNELIA JACOBA, aged 1 year, 4 months and 11 days; and this day our last and eldest daughter SUSANNA FRANCINA, aged about 5 years.

J. LEIBBRANDT, Seb. Son,
J. C. J. LEIBBRANDT, born BRESLER.

November 23, 1849.

To Let.

THE Undersigned offers to Let some Spacious Rooms.

N. H. MARAIS.

Long Street, one door from Dorp-street.

STOLEN

FROM the farm Lichtenburg, yesterday evening, a Chesnut Gelding, with white hind feet, a black spot above the left hip, and of ordinary size. Any person giving information at the above place, leading to the discovery of the thief and horse, will be handsomely rewarded.

November 24, 1849. J. W. ROHLANDT.

ADVERTISEMENT.

NOTICE is hereby given to the Public, that the Board of Directors of the above *Association*, for the current year, ending 30th April, 1850, is constituted as follows:—

D. DENYSSEN, Esq. L.L.D., President,
C. L. HERMAN, Esq.,
J. A. SMUTS, Esq.,
J. T. JURGENS, Esq.,
J. A. BAM, Esq.,
} Members

J. DE WET, Secretary.

Cape Town, Church square, No. 5, May 3, 1849.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

Nov. 21. *Arthur Pickering*, American bark, 264 tons, B Nickerson, from Boston Sept. 13, to his port. Cargo sundries. I. Chase, Agent.

22. *John Willis*, bark, 366 tons, W. Sturgeon, from London Sept. 13, to this port. Cargo sundries. Brings a mail Borradailes & Co., Agents.

23. *Espiegle*, schooner, 46 tons, J. Whitta, from Port Beaufort Nov. 16, Struis Bay Nov. 22, to this port. Cargo wool. Thomson, Watson & Co., Agents.

23. *Victoria*, bark, 357 tons, W. Lennington, from Singapore Oct. 17, to London. Cargo sundries. Passengers, Mrs Lennington and daughter, Put in for water. Granger & Co., Agents.

23. *Young England*, bark, 408 tons, A. Bissei, from Manilla August 18, to Cowes for orders. Cargo hides and sugar. Put in for water.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Nov. 22. *Ingleborough*, ship, J. R. Rea, to Liverpool.
22. *Tory*, bark, J. Smith, to Mauritius.
22. *Medora*, brig, F. Pounder, to London.
22. *Workington*, brig, W. Bell, to East London.
23. *Julia*, bark, J. La Croix, to London.
23. *Hercules*, Russian bark, P. Idman, to Batavia.
23. *Amelie*, Russian brig, F. Armstrom, to Batavia.
23. *Lord Haddo*, bark, G. Reunie, to Mauritius.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

SHIPS.

Gloriana, J. Domett, Madras.—Ross & Co.

BARKS.

Elephante, W. Cocks, Mauritius.—Dickson & Co.
Gipsey, G. Garwood, London.—Searight & Co.
John Willis, W. Sturgeon.—Uncertain.—Borradailes & Co.
Vallisneria, W. Nicol, London.—Thomson & Co.
Victoria, W. Lennington, London.—Granger & Co.
Young England, A. Bisset, London.—Dickson & Co.

BRIGS

Annette Gilbert, T Chapman, Mauritius.—Phillips & Co
Broad Axe, G. Bayles, Adelaide.—J. Parker.
Nautilus, J. Ellis, Madras.—Rutherfoords.
Susan, G. Walker, Crozets.—Jearey.

SCHOONERS.

Courier, R. Wingfield, Crozets.—Jearey.
Espiegle, J. Whitta.—Uncertain.—Thomson & Co.
Gil Blas, R. Bell, Angra Pequena—Dobie & Co.

DUTCH-SCHOONER.

St. Helena, H. Schaper, China.—Thomson & Co.

AMERICAN—BARK.

Arthur Pickering, B. Nickerson, Algoa Bay.—I. Chase.

SWEDISH BARKS.

Carin Cecilia, C. Hjarne, a Market.—Sufferts.
Figaro, A. Gullzon, Adelaide.—Letterstedt.
Stockholm, E. Berns, Hong Kong.—Sufferts.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents

H.M. Frigate *Castor*, Commodore C. Wyvill.
H.M. Steamer *Geyser*, Commander F. J. Brown.

SHIP.

Neptune, J. Henderson.—Uncertain.—

DUTCH—SHIP.

Kolonel Koopman, J. Klein, Rotterdam.—Truter

MARKT PRYZEN

Tot den 24 November, 1849.

		Rds.	Sch.	St.		Rds.	Sch.	St.
Aloe per lb.....	Aloes per lb...	0	0	0	—	0	0	0
Amandelen per lb ..	Almonds per lb..	0	1	0	—	0	1	1
Appelen, per lb.....	Apples per lb..	0	1	2	—	0	1	3
Abrikozen, per ditto	Apricots ditto	0	2	0	—	0	2	4
Aardappelen. per mud	Potatoes p muid	3	4	0	—	7	2	0
Azyn, per legger....	Vinegar per leag.	48	0	0	—	56	0	0
Bonen per mud.....	Beans per muid.	9	4	0	—	20	6	0
Botor per pond.....	Butter per lb...	1	1	0	—	1	2	4
Brandewyn per legger	Brandy per leag.	206	0	0	—	230	0	0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	1	0	0	—	1	2	4
Drooge Ossenhuiden.	Dry Ox Hides do	2	2	0	—	3	6	0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc	1	2	4	—	1	3	4
Erwten per mud.....	Peas per muid	12	4	0	—	22	4	0
Garst dito.....	Barley per muid	3	4	3	—	3	6	3
Ganzen per stuk ...	Geese each	1	4	3	—	1	5	2
Haver per mud...	Oats per muid..	3	3	3	—	3	6	3
Havergerven per 100 ponden.....	Oatsheaves per 100 lb.....	1	7	3	—	2	4	0
Hoenders per stuk .	Hens each	0	6	4	—	1	2	0
Houtskolen per zak..	Charcoal p sack	0	0	0	—	0	0	0
Honig per pond	Honey per lb.	0	0	0	—	0	0	0
Kazen, Kaapsch pr lb	Cheese, Cape lb.	0	0	0	—	0	0	0
Kalkoenen per stuk..	Turkeys each ..	2	4	0	—	5	0	0
Kaf per 16 zakken ..	Chaff 16 sacks..	30	0	0	—	35	0	0
Koorn per 10 mud...	Wheat pr. 10 m	135	0	0	—	180	0	0
Linzen per mud ...	Lentil per muid	0	0	0	—	0	0	0
Melies dito	Maize do..	0	0	0	—	0	0	0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb	0	0	0	—	0	0	0
Okkernooten pr. lb..	Walnuts per lb..	0	1	3	—	0	1	4
Oliphantstanden p. lb.	Elephs.' Teeth lb	0	0	0	—	0	0	0
Peren per pond.....	Pears per pound	0	0	0	—	0	0	0
Persiken dito.....	Peaches do....	0	0	4	—	0	1	4
Rog per mud.....	Rye per muid..	5	2	0	—	7	0	0
Rozynen per lb.....	Raisins per lb ..	0	1	2	—	0	1	3
Tabak dito.....	Tobacco do....	0	0	0	—	0	0	0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea.	0	2	3	—	0	4	4
Stroo per 16 zakken..	Straw p. 16 sacks	0	0	0	—	0	0	0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk....	Lion, Tiger & Ostrich Skins ea.	0	0	0	—	0	0	0
Uijen per mud.....	Onions per muid	0	0	0	—	0	0	0
Varkens, gemeste....	Pigs, fattened ea.	0	0	0	—	0	0	0
———ongemeste..	——unfattened.	5	4	0	—	9	2	0
———speen.....	——sucking....	2	6	0	—	3	3	0
Vederen, Struis p. st.	Feathers, Ost. ea.	0	0	0	—	0	0	0
———bedde p. lb.	——Bed per lb	0	0	0	—	0	0	0
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb	0	2	1	—	0	2	4
Vygen dito.....	Figs per lb....	0	2	2	—	0	2	4
Wyn, ordinaire p. leggeer.....	Wines, ordinary per leaguer..	60	0	0	—	72	0	0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb.	0	0	0	—	0	0	0
Wol, fyne, dito.....	Wol, fine, do...	0	2	4	—	0	4	2
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	3	3	0	—	4	4	0
Zout per mud.....	Salt per muid...	0	0	0	—	0	0	0
Zuurlemoenzap per.. ½-aam.....	Lemon Juice per ½-aam.....	14	0	0	—	15	0	0
Zoollieder per ½ huid.	Sole Leather ½ h	0	0	0	—	0	0	0
Zeep per pond.....	Soap per lb....	0	0	0	—	0	0	0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 12, Wale-street.
J. W. LOTZ, Printer and Publisher, 92, Wale-street.
} PROPRIETORS.